

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 949

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 24 noiembrie 2006

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
408. — Lege pentru ratificarea Convenției dintre România și Spania în domeniul securității sociale, semnată la Madrid la 24 ianuarie 2006	2	1.216. — Decret privind conferirea Semnului onorific <i>În Serviciul Patriei</i> unor ofițeri și funcționari publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri din Ministerul Administrației și Internelor	17
Convenție între România și Spania în domeniul securității sociale	2-9	DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
1.259. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției dintre România și Spania în domeniul securității sociale, semnată la Madrid la 24 ianuarie 2006	9	Decizia nr. 622 din 3 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. VI pct. 4 și 6 din cap. II secțiunea a 3-a din Ordonanța Guvernului nr. 94/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare	18-20
★		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
411. — Lege pentru ratificarea Convenției Consiliului Europei privind prevenirea terorismului, adoptată la Varșovia la 16 mai 2005	10	1.381. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind publicarea Poziției comune a Consiliului Uniunii Europene 2006/362/PESC de modificare a Poziției comune a Consiliului Uniunii Europene 2006/276/PESC privind măsurile restrictive emise împotriva anumitor persoane cu funcție oficială din Belarus	20-31
Convenția Consiliului Europei privind prevenirea terorismului	10-16		
1.262. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției Consiliului Europei privind prevenirea terorismului, adoptată la Varșovia la 16 mai 2005	17		
★			

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru ratificarea Convenției dintre România și Spania în domeniul securității sociale, semnată la Madrid la 24 ianuarie 2006

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția dintre România și Spania în domeniul securității sociale, semnată la Madrid la 24 ianuarie 2006.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
TEODOR VIOREL MELEȘCANU

București, 9 noiembrie 2006.
Nr. 408.

CONVENȚIE

între România și Spania în domeniul securității sociale

România și Spania, denumite în continuare *părți contractante*, recunoscând legăturile de prietenie care unesc cele două state, hotărâte să coopereze în domeniul securității sociale, au convenit asupra următoarelor:

TITLUL I

Dispoziții generale

ARTICOLUL 1

Definiții

1. Pentru aplicarea Convenției dintre România și Spania în domeniul securității sociale, denumită în continuare *convenție*, expresiile și termenii enumerați în continuare au următoarea semnificație:

a) *legislație* — desemnează legile, reglementările și alte dispoziții din domeniul securității sociale, prevăzute la art. 2, în vigoare pe teritoriul fiecărei părți contractante;

b) *autoritate competentă* — pentru România: Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și Ministerul Sănătății; pentru Spania: Ministerul Muncii și Afacerilor Sociale;

c) *instituție* — organismul sau autoritatea responsabilă cu aplicarea legislației prevăzute la art. 2;

d) *instituție competentă* — instituția responsabilă cu recunoașterea dreptului și/sau cu plata prestațiilor, conform legislației fiecărei părți contractante;

e) *organism de legătură* — organismul de coordonare și informare între instituțiile ambelor părți contractante, care intervine în aplicarea prezentei convenții și îi informează pe cei interesați asupra drepturilor și obligațiilor ce decurg din aceasta;

f) *lucrător* — orice persoană care este sau a fost asigurată, în baza legislației oricăreia dintre părțile contractante, ca o consecință a desfășurării în prezent sau în trecut a unei activități în interesul altuia sau în interes propriu;

g) *membri de familie* — persoanele recunoscute ca atare de legislația aplicabilă a fiecărei părți contractante;

h) *domiciliu* — locul de ședere obișnuită;

i) *reședință* — locul de ședere temporară;

j) *perioadă de asigurare* — perioadele de contribuție sau perioadele asimilate, în conformitate cu legislația fiecărei părți contractante;

k) *asistență medicală* — prestațiile în natură acordate în scopul menținerii sau restabilirii sănătății în caz de boală, maternitate sau accident, în conformitate cu legislațiile menționate la art. 2;

l) *prestații și pensii* — toate prestațiile și pensiile în bani, prevăzute de legislațiile menționate la art. 2, precum și majorările, revalorizările, completările și suplimentele acestora;

m) *prestații necontributive* — prestațiile care nu depind de perioadele de asigurare și care sunt condiționate de nivelul veniturilor.

2. Ceilalți termeni și celelalte expresii utilizate în prezenta convenție au semnificația care le este atribuită de legislația aplicabilă.

ARTICOLUL 2

Câmpul material de aplicare

1. Prezenta convenție se va aplica:

A. pentru România, legislației privind:

a) asistența medicală în caz de boală obișnuită și maternitate;

b) asistența medicală în caz de boală profesională și accidente de muncă;

c) indemnizații pentru incapacitate temporară de muncă determinată de boală obișnuită sau de accidente în afara muncii, de boli profesionale și accidente de muncă;

d) indemnizații de maternitate;

e) indemnizații pentru creșterea copilului și îngrijirea copilului bolnav;

f) pensii pentru limită de vârstă, pensii anticipate, pensii de invaliditate, pensii de urmaș;

g) ajutoare de deces;

h) alocația de stat pentru copii;

i) indemnizații de șomaj.

B. pentru Spania, legislației privind prestațiile sistemului spaniol de securitate socială, cu excepția regimurilor funcționarilor publici, civili și militari, care se referă la:

a) asistența medicală în cazuri de boală obișnuită sau profesională, accidente de muncă sau în afara muncii și maternitate;

b) prestații pentru incapacitate temporară în cazul bolilor obișnuite și al accidentelor în afara muncii;

c) prestații de maternitate și legate de riscurile pe durata sarcinii;

d) prestații pentru incapacitate permanentă, pensii pentru limită de vârstă și pensii de urmaș;

e) alocație de deces;

f) prestații familiale, cu plata periodică, pentru copii aflați în îngrijire;

g) prestații pentru accidente de muncă și boli profesionale;

h) prestații în caz de șomaj.

2. Prezenta convenție se va aplica și legislației care, în viitor, completează sau modifică legislația prevăzută la paragraful 1.

3. Prezenta convenție se va aplica legislației care va institui un nou regim sau o nouă schemă de securitate socială, dacă părțile contractante convin astfel.

ARTICOLUL 3

Câmpul personal de aplicare

Prezenta convenție se va aplica lucrătorilor care sunt sau au fost supuși legislațiilor prevăzute la art. 2, în una sau în ambele părți contractante, precum și membrilor lor de familie și urmașilor.

ARTICOLUL 4

Egalitatea de tratament

Cetățenii unei părți contractante, membrii lor de familie și urmașii vor fi supuși obligațiilor și vor putea beneficia de drepturile prevăzute de legislația de securitate socială pe teritoriul celeilalte părți contractante în aceleași condiții ca și cetățenii acesteia, sub rezerva dispozițiilor specifice prevăzute de prezenta convenție. Prezenta dispoziție se va aplica, de asemenea, și persoanelor care au statutul de refugiat, potrivit Convenției de la Geneva din 28 iulie 1951 referitoare la statutul refugiaților și Protocolului de la New York din 31 ianuarie 1967, precum și apatrizilor, potrivit Convenției referitoare la statutul apatrizilor de la New York din 28 septembrie 1954, care au domiciliul pe teritoriul uneia dintre părțile contractante, precum și membrilor lor de familie și urmașilor.

ARTICOLUL 5

Totalizarea perioadelor de asigurare

1. Dacă legislația uneia dintre părțile contractante condiționează dobândirea, menținerea sau recuperarea dreptului la prestații de îndeplinirea unor perioade determinate de asigurare, instituția competentă va lua în calcul în acest sens, dacă este necesar, perioadele de asigurare realizate conform legislației celeilalte părți contractante, ca și cum ar fi perioade realizate conform

legislației primei părți contractante, cu condiția ca acestea să nu se suprapună.

2. Dacă pentru recunoașterea drepturilor la prestații trebuie efectuată totalizarea perioadelor de asigurare realizate conform legislațiilor ambelor părți contractante, se vor aplica următoarele reguli:

a) Dacă o perioadă de asigurare obligatorie coincide cu o perioadă de asigurare facultativă sau asimilată, se va lua în considerare perioada de asigurare obligatorie.

b) Dacă două perioade de asigurare facultativă, recunoscute în ambele părți contractante, coincid, fiecare parte contractantă va lua în considerare perioada de asigurare facultativă realizată pe teritoriul său.

c) Dacă o perioadă de asigurare facultativă recunoscută de o parte contractantă coincide cu o perioadă de asigurare asimilată recunoscută de cealaltă parte contractantă, se va lua în considerare perioada de asigurare facultativă.

d) Dacă nu este posibil să se determine precis perioada de timp în care anumite perioade de asigurare au fost realizate în una dintre părțile contractante, se va considera că aceste perioade de asigurare nu se suprapun cu perioadele de asigurare realizate în cealaltă parte contractantă.

3. Dacă admiterea la asigurarea facultativă sau continuarea asigurării facultative este condiționată de realizarea unor perioade de asigurare anterioare, perioadele de asigurare realizate de către lucrător conform legislației uneia dintre părțile contractante se vor totaliza, dacă este necesar, cu perioadele de asigurare realizate conform legislației celeilalte părți contractante, cu condiția ca acestea să nu se suprapună.

ARTICOLUL 6

Prestații cu caracter necontributiv

1. Prestațiile necontributive prevăzute la art. 2 se vor recunoaște de fiecare parte contractantă cetățenilor celeilalte părți contractante, în conformitate cu propria legislație.

2. Pentru acordarea de prestații necontributive, fiecare parte contractantă va lua în considerare numai perioadele de domiciliu pe teritoriul acelei părți contractante.

ARTICOLUL 7

Menținerea drepturilor dobândite și plata prestațiilor în străinătate

1. Dacă prezenta convenție nu prevede altfel, prestațiile și pensiile nu vor fi supuse reducerii, modificării, suspendării sau încetării datorită faptului că beneficiarul are domiciliul sau reședința pe teritoriul celeilalte părți contractante și se vor plăti pe acest teritoriu.

2. Dispozițiile paragrafului precedent nu se vor aplica prestațiilor în caz de incapacitate temporară de muncă și nici prestațiilor necontributive a căror acordare depinde de domiciliu.

3. Pensiile acordate conform dispozițiilor prezentei convenții beneficiarilor care au domiciliul într-un stat terț vor fi plătite, luându-se în considerare prevederile paragrafelor precedente, în aceleași condiții și în aceeași măsură ca și propriilor cetățeni care au domiciliul în acest stat terț.

TITLUL II

Dispoziții referitoare la legislația aplicabilă

ARTICOLUL 8

Regulă generală

Lucrătorii cărora li se aplică prezenta convenție vor fi supuși doar legislației părții contractante pe al cărei teritoriu își exercită activitatea, sub rezerva dispozițiilor art. 9.

ARTICOLUL 9

Reguli speciale și excepții

În ceea ce privește dispozițiile art. 8, se stabilesc următoarele reguli speciale și excepții:

a) Lucrătorul angajat al unei întreprinderi al cărei sediu se află pe teritoriul uneia dintre părțile contractante, detașat de respectiva întreprindere pe teritoriul celeilalte părți contractante pentru desfășurarea unor activități cu caracter temporar, va rămâne supus legislației primei părți contractante, dacă durata previzibilă a activității pentru care a fost detașat nu depășește 3 ani și dacă nu a fost trimis pentru a înlocui o persoană a cărei perioadă de detașare a expirat.

b) Dacă durata activității la care se referă lit. a), datorită unor circumstanțe imprevizibile, depășește 3 ani, lucrătorul va continua să fie supus legislației primei părți contractante pentru o nouă perioadă, care nu va depăși 2 ani, cu condiția ca autoritatea competentă a celei de-a doua părți contractante sau organismul desemnat să fie de acord cu aceasta.

c) Lucrătorul independent care își desfășoară în mod obișnuit activitatea pe teritoriul părții contractante unde este asigurat și care începe să desfășoare o activitate de același fel pe teritoriul celeilalte părți contractante va continua să fie supus legislației primei părți contractante, cu condiția ca durata previzibilă a activității să nu depășească 3 ani.

d) Dacă durata activității la care se referă lit. c), datorită unor circumstanțe imprevizibile, depășește 3 ani, lucrătorul independent va continua să fie supus legislației primei părți contractante pentru o nouă perioadă, care nu va depăși 2 ani, cu condiția ca autoritatea competentă a celei de-a doua părți contractante sau organismul desemnat să-și dea acordul.

e) Personalul itinerant al întreprinderilor de transport aerian și terestru care își desfășoară activitatea pe teritoriul ambelor părți contractante va fi supus legislației părții contractante pe al cărei teritoriu își are sediul întreprinderea.

f) Lucrătorul angajat care își desfășoară activitatea la bordul unei nave va fi supus legislației părții contractante sub al cărei pavilion se află nava. Cu toate acestea, dacă lucrătorul este remunerat pentru această activitate de către o întreprindere cu sediul sau de către o persoană care are domiciliul pe teritoriul celeilalte părți contractante, acesta va fi supus legislației acestei părți contractante, dacă are domiciliul pe teritoriul acesteia. Întreprinderea sau persoana care plătește remunerația va fi considerată angajator în ceea ce privește aplicarea respectivei legislații. Lucrătorii angajați pentru activități de încărcare, descărcare, reparații de nave și servicii de supraveghere în port vor fi supuși legislației părții contractante pe al cărei teritoriu se află portul.

g) Membrii misiunilor diplomatice și oficiilor consulare li se vor aplica dispozițiile Convenției de la Viena cu privire la relațiile diplomatice din 18 aprilie 1961 și ale Convenției de la Viena cu privire la relațiile consulare din 24 aprilie 1963.

h) Membrii personalului administrativ și tehnic și membrii personalului de serviciu al misiunilor diplomatice și oficiilor consulare ale fiecărei părți contractante, precum și personalul aflat în serviciul privat al membrilor acestora vor putea opta pentru aplicarea legislației oricărei părți contractante, dacă sunt cetățeni ai statului acreditant sau dacă au fost supuși legislației acestui stat. Opțiunea se va exercita într-o perioadă de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei convenții sau, după caz, în primele 3 luni care urmează datei de începere a activității pe teritoriul statului acreditat.

i) Funcționarii publici ai unei părți contractante, alții decât cei la care se referă lit. g), care se află pe teritoriul celeilalte părți contractante, vor rămâne supuși legislației părții contractante în a cărei administrație sunt angajați.

j) Persoanele trimise de una dintre părțile contractante în misiuni de cooperare pe teritoriul celeilalte părți contractante vor rămâne supuse legislației de securitate socială a părții contractante trimitătoare, cu excepția situației în care se dispune altfel în acordurile de cooperare.

ARTICOLUL 10

Excepții de la dispozițiile art. 8 și 9

Autoritățile competente ale ambelor părți contractante sau organismele desemnate de acestea pot conveni și alte excepții de la dispozițiile art. 8 și 9, în interesul unor persoane sau al unor categorii de persoane.

TITLUL III

Dispoziții privind asistența medicală, prestații și pensii

CAPITOLUL I

Asistența medicală

ARTICOLUL 11

Prestații de asistență medicală în caz de reședință

1. Lucrătorul care îndeplinește condițiile cerute de legislația uneia dintre părțile contractante, pentru a avea dreptul la prestații de asistență medicală și a cărui stare de sănătate necesită imediat acordarea prestațiilor atunci când se află temporar pe teritoriul celeilalte părți contractante, va beneficia de aceste prestații conform legislației pe care o aplică instituția competentă. Aceste prestații vor fi acordate de către instituția părții contractante în care se află, în conformitate cu modalitățile și dispozițiile legislației sale și pe cheltuiala instituției competente.

2. Dispozițiile paragrafului anterior vor fi, de asemenea, aplicabile și membrilor de familie ai lucrătorilor care au dreptul la asistență medicală în conformitate cu legislația aplicabilă.

ARTICOLUL 12

Prestații de asistență medicală în cazurile prevăzute la art. 9

1. Lucrătorii la care se referă art. 9 și care îndeplinesc condițiile cerute de legislația părții contractante căreia îi sunt supuși vor beneficia, pe perioada în care își desfășoară activitatea pe teritoriul celeilalte părți contractante, de prestații de asistență medicală acordate de către instituția acestei ultime părți contractante, în conformitate cu modalitățile și dispozițiile legislației sale și pe cheltuiala instituției competente.

2. Dispozițiile paragrafului anterior vor fi, de asemenea, aplicabile și membrilor de familie ai acestor lucrători care îi însoțesc și care au dreptul la asistență medicală în orice

împrejurare care necesită respectiva asistență, atunci când au, legal, reședința sau domiciliul pe teritoriul părții contractante în care lucrătorul își exercită activitatea sa profesională.

ARTICOLUL 13

Asistența medicală pentru membrii de familie ai lucrătorilor

Membrii de familie ai unui lucrător asigurat în una dintre părțile contractante, care au domiciliul pe teritoriul celeilalte părți contractante, vor beneficia de asistența medicală acordată de instituția locului de domiciliu, conform procedurilor și modalităților prevăzute de legislația aplicabilă, și pe cheltuiala instituției competente, în măsura în care nu au dreptul la aceasta în baza legislației părții contractante pe teritoriul căreia își au domiciliul.

ARTICOLUL 14

Asistența medicală pentru pensionari și membrii de familie ai acestora

1. Titularul unei pensii acordate conform legislațiilor ambelor părți contractante va primi asistență medicală de la instituția locului de domiciliu, conform legislației pe care aceasta o aplică și pe cheltuiala sa. Aceeași dispoziție se aplică și membrilor de familie ai pensionarului care au dreptul la această asistență medicală.

2. Titularul unei pensii acordate doar conform legislației unei părți contractante va primi asistența medicală dacă are domiciliul pe teritoriul celeilalte părți contractante. Asistența medicală va fi acordată titularului și membrilor săi de familie, care își au domiciliul pe teritoriul celeilalte părți contractante, de către instituția locului de domiciliu, conform legislației pe care aceasta o aplică și pe cheltuiala instituției competente.

ARTICOLUL 15

Rambursarea cheltuielilor pentru asistența medicală

Cheltuielile pentru asistența medicală acordată de către instituția unei părți contractante în numele și pe cheltuiala instituției competente a celeilalte părți contractante, în aplicarea articolelor prezentului capitol, vor fi rambursate în euro conform modalității și procedurilor stabilite în Aranjamentul administrativ.

ARTICOLUL 16

Acordarea de proteze și de alte dispozitive importante și tratamente de reabilitare

Acordarea de către instituția locului de domiciliu sau de reședință de proteze, orteze și alte dispozitive medicale, a căror listă figurează în Aranjamentul administrativ prevăzut la art. 34, precum și tratamentele de reabilitare vor fi supuse autorizării instituției competente, cu excepția cazurilor de urgență absolută sau a cazurilor stabilite prin Aranjamentul administrativ.

CAPITOLUL II

Prestații pentru incapacitate temporară, maternitate și risc pe durata sarcinii, indemnizații pentru incapacitate temporară de muncă, de maternitate și indemnizații pentru creșterea copilului și îngrijirea copilului bolnav

ARTICOLUL 17

Recunoașterea dreptului

Prestațiile pentru incapacitate temporară ca urmare a unei boli obișnuite sau a unui accident în afara muncii, pentru maternitate și risc pe durata sarcinii, indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă, de maternitate,

precum și indemnizațiile pentru creșterea copilului și îngrijirea copilului bolnav vor fi acordate de către instituția competentă a părții contractante a cărei legislație îi este aplicabilă lucrătorului.

CAPITOLUL III

Prestații în caz de incapacitate permanentă, bătrânețe și urmași

ARTICOLUL 18

Determinarea dreptului și calculul prestațiilor

Lucrătorul care a fost supus legislației uneia sau alteia dintre părțile contractante va avea dreptul la prestațiile prevăzute în acest capitol, în condițiile următoare:

1. Instituția competentă a fiecărei părți contractante va determina dreptul și va calcula prestația, luând în considerare numai perioadele de asigurare recunoscute conform legislației acestei părți contractante.

2. De asemenea, instituția competentă a fiecărei părți contractante va determina drepturile la prestații totalizând perioadele de asigurare realizate conform legislației ambelor părți contractante. Pentru calcularea sumei de plată, atunci când totalizarea dă dreptul la prestație, se vor aplica următoarele reguli:

a) se va determina quantumul prestației la care cel îndreptățit ar fi avut dreptul, ca și cum toate perioadele de asigurare ar fi fost realizate conform propriei legislații (pensie teoretică);

b) partea de prestație se va stabili aplicându-se la pensia teoretică aceeași proporție existentă între perioada de asigurare realizată conform legislației acestei părți contractante și totalitatea perioadelor de asigurare realizate conform legislației ambelor părți contractante (pensia *pro rata temporis*);

c) dacă legislația uneia dintre părțile contractante prevede o durată maximă a perioadelor de asigurare pentru recunoașterea unei prestații complete, instituția competentă a acestei părți contractante va lua în considerare, pentru calcularea pensiei, doar perioadele de asigurare realizate conform legislației celeilalte părți contractante necesare pentru acordarea unei prestații complete. Dispoziția precedentă nu se aplică pentru prestațiile al căror quantum, potrivit legislației interne a fiecăreia dintre părțile contractante, nu depinde de perioada de asigurare.

3. După determinarea drepturilor, conform dispozițiilor paragrafelor 1 și 2, instituția competentă a fiecărei părți contractante va recunoaște și va acorda persoanei interesate prestația cea mai favorabilă, independent de soluția adoptată de instituția competentă a celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 19

Sumele datorate în baza perioadelor de asigurare voluntară

Pentru calculul atât al pensiei teoretice, cât și al sumei efective a prestațiilor conform prevederilor art. 18 paragraful 2, se aplică regulile stabilite la art. 5.

Suma datorată efectiv, calculată conform prevederilor art. 18 paragraful 2, va crește corespunzător perioadelor de asigurare facultativă care nu au fost luate în considerare conform prevederilor art. 5 paragraful 2 lit. a). Această creștere se va calcula în funcție de legislația părții contractante în care s-au realizat perioade de asigurare facultativă.

ARTICOLUL 20

Perioade de asigurare mai mici de un an

1. Fără a lua în considerare prevederile art. 18 paragraful 2, dacă durata totală a perioadelor de asigurare realizate conform legislației unei părți contractante este mai mică de un an și, conform legislației acestei părți contractante, nu se dobândește dreptul la prestații, instituția respectivei părți contractante nu va fi obligată să acorde nicio prestație pentru perioada respectivă. Perioadele respective vor fi luate în considerare, dacă va fi necesar, de către instituția celeilalte părți contractante pentru recunoașterea dreptului și determinarea cuantumului pensiei conform propriei legislații, dar aceasta nu va aplica ceea ce s-a stabilit în art. 18 paragraful 2 lit. b).

2. Fără a lua în considerare prevederile paragrafului anterior, perioadele mai mici de un an recunoscute în ambele părți contractante vor putea fi totalizate de acea parte contractantă în care cel interesat îndeplinește condițiile pentru a avea dreptul la prestație.

Dacă dreptul există în ambele părți contractante, acesta se va recunoaște numai de către aceea în care cel în cauză a plătit ultimele contribuții. În aceste cazuri, pentru calcularea pensiei nu se vor aplica dispozițiile art. 18 paragraful 2 lit. b).

ARTICOLUL 21

Condiții specifice pentru recunoașterea dreptului la prestații

1. Dacă legislația unei părți contractante subordonează acordarea prestațiilor prevăzute în prezentul capitol condiției ca lucrătorul să fi fost supus legislației acestei părți contractante în momentul producerii evenimentului care determină acordarea prestației, această condiție se va considera îndeplinită dacă în momentul respectiv lucrătorul este asigurat în baza legislației celeilalte părți contractante sau în lipsa acesteia, când primește o prestație de la acea parte contractantă pe baza propriilor perioade de asigurare. Pentru recunoașterea pensiilor de urmaș se va lua în considerare, dacă este necesar, dacă persoana care generează dreptul era asigurată sau era pensionar, conform legislației celeilalte părți contractante.

2. Dacă legislația unei părți contractante condiționează dreptul la prestație de realizarea unor perioade de contribuții într-o perioadă determinată, imediat anterioară producerii evenimentului care determină prestația, această condiție se va considera îndeplinită dacă persoana îndreptățită le-a realizat în perioada imediat anterioară recunoașterii prestației în cealaltă parte contractantă.

3. Clauzele privind reducerea, suspendarea sau sistarea prestațiilor, prevăzute de legislația uneia dintre părțile contractante în cazul pensionarilor care desfășoară o activitate profesională, vor fi aplicate chiar dacă aceștia își exercită activitatea pe teritoriul celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 22

Aplicarea legislației spaniole

1. Instituția competentă va lua în considerare, în vederea stabilirii bazei de reglementare a prestațiilor, numai perioadele de asigurare realizate în conformitate cu propria legislație.

2. Pentru determinarea bazei de reglementare a prestațiilor, când se aplică prevederile art. 18 paragraful 2, se vor aplica următoarele reguli:

a) calculul pensiei teoretice spaniole se va face asupra bazei de cotizare reale a asiguratului din Spania, pe durata anilor imediat anteriori plății ultimei cotizații la securitatea socială spaniolă;

b) suma prestației va crește cu fiecare mărire și reevaluare, calculate pentru fiecare an posterior pentru pensiile de aceeași natură.

ARTICOLUL 23

Aplicarea legislației române

Pentru a stabili baza de calcul a pensiei, instituția competentă va lua în considerare punctajul mediu anual care se va determina, conform legislației române, în funcție de veniturile obținute și în baza cărora ar fi trebuit să se plătească sau s-au plătit, după caz, asigurările sociale.

ARTICOLUL 24

Calculul perioadelor de contribuții în regimuri speciale sau pentru anumite profesii

Dacă legislația uneia dintre părțile contractante condiționează dreptul la prestații sau acordarea acestora de realizarea unor perioade de asigurare într-o profesie sau loc de muncă determinat, perioadele realizate conform legislației celeilalte părți contractante vor fi luate în considerare pentru acordarea acestor prestații ori beneficii numai dacă vor fi fost realizate în cadrul unui regim de aceeași natură sau, în lipsa acestuia, în aceeași profesie ori, după caz, într-un loc de muncă similar. Dacă, luându-se în considerare perioadele astfel realizate, persoana respectivă nu îndeplinește condițiile necesare pentru a beneficia de o prestație acordată de un regim special, aceste perioade pentru acordarea prestațiilor vor fi luate în considerare în regimul general sau într-un alt regim special în care acele persoane i s-ar putea acorda acest drept.

ARTICOLUL 25

Determinarea gradului de invaliditate

1. Pentru determinarea diminuării capacității de muncă a lucrătorului, cu efecte asupra acordării prestațiilor corespunzătoare de invaliditate, instituțiile competente ale fiecăreia dintre părțile contractante vor efectua o evaluare conform legislației pe care o aplică.

2. Pentru aplicarea dispozițiilor paragrafului anterior, instituțiile competente din fiecare parte contractantă vor lua în considerare informațiile medicale și datele administrative emise de către instituțiile părții contractante. Cu toate acestea, fiecare instituție competentă va putea să supună asiguratul unui control medical, la alegerea și pe cheltuiuala sa.

CAPITOLUL IV

Prestații familiale pentru copilul aflat în întreținere

ARTICOLUL 26

Recunoașterea dreptului

1. Lucrătorul asigurat sau titularul unei pensii, în baza legislației uneia dintre părțile contractante și care are domiciliul pe teritoriul acestei părți contractante, va avea dreptul, pentru membrii săi de familie care au domiciliul împreună cu el, la prestațiile familiale prevăzute în legislația părții contractante în care se află asiguratul sau de la care primește pensie, aplicând toate efectele principiului egalității de tratament.

2. În cazul în care există dreptul la prestații în aceeași perioadă și pentru același membru de familie, conform legislațiilor ambelor părți contractante, va fi considerată competentă partea contractantă în care lucrătorul este asigurat sau aceea în care, pe baza legislației proprii, lucrătorului i se plătește o pensie.

3. Dacă aplicarea acestor reguli duce la drepturi concurente, prestațiile vor fi acordate numai de către partea contractantă pe al cărei teritoriu au reședința membrii de familie respectivi.

CAPITOLUL V Ajutor de deces

ARTICOLUL 27

Recunoașterea dreptului la ajutor

1. Ajutorul de deces va fi acordat de instituția competentă a părții contractante a cărei legislație este aplicabilă lucrătorului sau pensionarului în momentul decesului.

2. În cazul decesului unui pensionar al ambelor părți contractante, care determină recunoașterea dreptului la ajutor în ambele părți contractante, acesta va fi recunoscut de către instituția competentă a părții contractante pe al cărei teritoriu pensionarul a avut domiciliul în momentul decesului. Dacă decesul are loc pe teritoriul unei terțe țări, recunoașterea dreptului la ajutor în caz de deces va reveni instituției competente a părții contractante unde pensionarul a fost asigurat ultima dată.

CAPITOLUL VI Prestații de șomaj

ARTICOLUL 28

Determinarea dreptului

1. Dacă legislația unei părți contractante condiționează dobândirea, menținerea, restabilirea sau durata drepturilor la prestații de realizarea unor perioade determinate de asigurare, instituția competentă care aplică legislația unei părți contractante va calcula, în măsura necesară, perioadele de asigurare realizate ca lucrători angajați, conform legislației celeilalte părți contractante, cu condiția ca aceste perioade să nu fi fost luate în calcul pentru dobândirea, menținerea sau restabilirea unei prestații în acea parte contractantă, ca și cum ar fi perioade de asigurare realizate conform legislației aplicate de aceasta.

2. Aplicarea dispozițiilor paragrafului anterior rămâne condiționată de faptul ca persoana interesată să fi realizat perioade de asigurare în ultimul loc, cu respectarea dispozițiilor legislației conform căreia s-au solicitat prestațiile. Pentru aplicarea legislației spaniole și totalizarea perioadelor de asigurare realizate în baza legislației celeilalte părți contractante, perioada de asigurare realizată în Spania trebuie să fie de cel puțin 180 de zile în ultimii 6 ani anteriori situației legale de șomaj. Pentru aplicarea legislației române și totalizarea perioadelor de asigurare realizate în baza legislației celeilalte părți contractante, perioada de asigurare care trebuie realizată pe teritoriul României, conform legislației sale, este de cel puțin 6 luni în ultimele 12 luni anterioare solicitării prestației.

3. Perioada maximă de asigurare care va fi totalizată de către cealaltă parte contractantă va fi perioada de referință comună prevăzută de legislațiile celor două părți contractante în domeniul protecției în caz de șomaj. Perioada de încadrare a acestei perioade de asigurare va fi cea stabilită de legislația pe care o aplică instituția competentă.

4. Pentru stabilirea bazei care dă dreptul la ajutorul de șomaj instituția competentă din fiecare parte contractantă va lua în considerare numai propriile perioade de asigurare.

5. Prestațiile pentru șomaj se vor plăti atât timp cât beneficiarii acestora au domiciliul legal pe teritoriul părții contractante care le-a recunoscut.

CAPITOLUL VII Prestații în caz de accident de muncă și boală profesională

ARTICOLUL 29

Determinarea dreptului la prestații

Dreptul la prestațiile datorate în cazul unui accident de muncă sau al unei boli profesionale va fi determinat conform legislației părții contractante căreia i-a fost supus lucrătorul la data producerii accidentului sau contractării bolii.

ARTICOLUL 30

Agravarea consecințelor unui accident de muncă

Dacă lucrătorul, victimă a unui accident de muncă, suferă o recidivă sau agravare a stării de sănătate, ca o consecință a accidentului, fiind supus legislației celeilalte părți contractante, prestațiile datorate acestei recidive sau agravări vor fi în sarcina instituției competente a părții contractante în care lucrătorul era asigurat în momentul producerii accidentului de muncă.

ARTICOLUL 31

Boală profesională

1. Prestațiile pentru boli profesionale se reglementează conform legislației părții contractante aplicabile lucrătorului în perioada în care și-a exercitat activitatea susceptibilă a fi cauza bolii profesionale, chiar dacă aceasta a fost diagnosticată pentru prima dată când lucrătorul era supus legislației celeilalte părți contractante.

2. Dacă lucrătorul a realizat, succesiv sau alternativ, respectiva activitate, fiind supus legislației unei sau celeilalte părți contractante, drepturile sale vor fi determinate conform legislației părții contractante căreia i-a fost supus ultima dată ca urmare a respectivei activități. Dacă nu se acordă dreptul la prestație conform legislației acelei părți contractante, se vor aplica dispozițiile legislației primei părți contractante.

ARTICOLUL 32

Agravarea bolii profesionale

1. În cazul în care o boală profesională a determinat acordarea de prestații de către una dintre părțile contractante, aceasta va avea responsabilitatea pentru orice agravare a bolii care poate să apară, chiar dacă lucrătorul este supus legislației celeilalte părți contractante, dacă acesta nu desfășura o activitate cu același grad de risc, fiind supus legislației acestei ultime părți contractante.

2. Dacă, după ce i s-a recunoscut dreptul la o pensie de invaliditate pentru o boală profesională de către instituția unei părți contractante, persoana interesată desfășoară o activitate susceptibilă să agraveze boala profesională, fiind supusă legislației celeilalte părți contractante, instituția competentă a primei părți contractante va continua să plătească prestația care a fost recunoscută fără a lua în considerare agravarea și respectând dispozițiile propriei legislații. Instituția competentă a celei de-a doua părți contractante, a cărei legislație îi era aplicabilă persoanei îndreptățite la momentul producerii agravării, îi va acorda o prestație într-un quantum care va fi egal cu diferența dintre quantumul prestației la care cel interesat are dreptul după

agravare și cuantumul prestației la care ar fi avut dreptul în această parte contractantă înainte de agravare.

ARTICOLUL 33

Accidente de muncă sau boli profesionale anterioare

Pentru evaluarea diminuării capacității de muncă ca urmare a unui accident de muncă sau a unei boli profesionale, se vor lua în considerare accidentele de muncă anterioare sau bolile profesionale pe care putea să le fi suferit un lucrător, deși acestea s-au produs când lucrătorul era supus legislației celeilalte părți contractante.

TITLUL IV

Dispoziții diverse, tranzitorii și finale

CAPITOLUL I

Dispoziții diverse

ARTICOLUL 34

Atribuțiile și obligațiile autorităților competente

1. Autoritățile competente ale ambelor părți contractante vor stabili Aranjamentul administrativ necesar aplicării prezentei convenții.

2. Autoritățile competente ale ambelor părți contractante vor trebui:

- să desemneze organismele de legătură;
- să comunice măsurile adoptate pe plan intern în vederea aplicării prezentei convenții;
- să notifice toate dispozițiile legislative și reglementările care le modifică pe cele menționate la art. 2;
- să ofere bune oficii și cea mai amplă colaborare tehnică și administrativă posibilă pentru aplicarea prezentei convenții;
- să interpreteze dispozițiile prezentei convenții care pot crea neclarități instituțiilor lor competente.

3. Ambele părți contractante se pot reuni la solicitarea oricăreia dintre ele, în scopul examinării problemelor care pot interveni în aplicarea prezentei convenții și a Aranjamentului administrativ.

ARTICOLUL 35

Efectele prezentării documentelor

1. Solicitățile, declarațiile, recursurile și alte documente care, în urma aplicării legislației unei părți contractante, trebuie prezentate într-un termen determinat autorităților sau instituțiilor corespunzătoare din acea parte contractantă se vor considera că au fost prezentate în același termen și autorității sau instituției corespunzătoare din cealaltă parte contractantă.

2. Orice solicitare de prestație prezentată conform legislației unei părți contractante va fi considerată ca o solicitare a prestației corespunzătoare conform legislației celeilalte părți contractante, dacă cel interesat arată în mod expres sau se deduce din documentația prezentată că a desfășurat o activitate profesională sau că a fost asigurat pe teritoriul respectivei părți contractante.

3. Fără a lua în considerare cele prevăzute la paragraful 2, în cazul în care este o prestație pentru pensie, nu se va considera că cererea a fost prezentată celeilalte instituții competente decât dacă cel interesat menționează aceasta în mod expres.

4. Documentele și corespondența pe care autoritățile competente, organismele de legătură și instituțiile competente și le transmit reciproc în legătură cu aplicarea prezentei convenții se vor redacta în limba română sau spaniolă.

5. Persoanele interesate pot prezenta cererile și alte documente în limba română sau spaniolă.

ARTICOLUL 36

Actualizarea sau revalorizarea prestațiilor

1. Prestațiile recunoscute pentru aplicarea dispozițiilor titlului III se vor actualiza sau revaloriza cu aceeași periodicitate și în același cuantum ca și prestațiile recunoscute conform legislației interne.

2. Pe lângă cele stabilite în paragraful anterior, în cazul pensiilor al căror cuantum a fost determinat conform formulei *pro rata temporis* prevăzută la art. 18 paragraful 2, suma revalorizată se va putea determina prin intermediul aplicării aceleiași reguli de proporționalitate care s-a utilizat pentru stabilirea cuantumului pensiei.

ARTICOLUL 37

Scutirile de taxe pentru acte și documente administrative

1. Scutirea de taxe de înregistrare, înscriere, timbrare și taxe consulare sau altele asemănătoare, prevăzute în legislația fiecărei părți contractante, se va extinde la certificatele și documentele care se eliberează de administrațiile sau instituțiile competente ale celeilalte părți contractante în aplicarea prezentei convenții.

2. Toate actele administrative și documentele care se eliberează pentru aplicarea prezentei convenții nu vor trebui legalizate.

ARTICOLUL 38

Asistență administrativă între instituții

1. Instituțiile competente ale ambelor părți contractante vor putea să-și solicite reciproc, în orice moment, recunoașteri de evaluări medicale, verificări de date și acte din care pot rezulta obținerea, modificarea, suspendarea, stingerea sau menținerea dreptului la prestațiile recunoscute. Cheltuielile care se efectuează în acest scop vor fi suportate, fără întârziere, de către instituția competentă care a solicitat recunoașterea sau verificarea, când se primesc documente justificative ale acestor cheltuieli.

2. Instituția competentă a uneia dintre părțile contractante care, la acordarea sau revizuirea unei prestații conform dispozițiilor titlului III, dovedește plata către beneficiarul prestațiilor într-un cuantum mai mare decât cel datorat va putea solicita instituției competente a celeilalte părți contractante care datorează prestații de aceeași natură către același beneficiar reținerea din prima plată a sumelor corespunzătoare plăților periodice efectuate în plus, în cadrul limitelor stabilite de legislația internă a părții contractante care realizează reținerea. Această ultimă instituție va transfera suma reținută instituției care a acordat-o.

ARTICOLUL 39

Modalitățile și garantarea plății prestațiilor

1. Instituțiile competente ale fiecărei părți contractante vor efectua plățile determinate de aplicarea prezentei convenții în moneda oficială a țării lor.

2. Dacă în una dintre părțile contractante se adoptă dispoziții care restrâng transferul de devize, ambele părți contractante vor adopta măsurile necesare pentru garantarea efectivității drepturilor acordate conform dispozițiilor prezentei convenții.

ARTICOLUL 40

Reglementarea diferendelor

1. Autoritățile competente ale ambelor părți contractante vor soluționa, prin negocieri, diferendele de interpretare a prezentei convenții și a Aranjamentului administrativ.

2. În cazul în care diferendele nu pot fi soluționate potrivit dispozițiilor paragrafului anterior, acestea vor fi supuse deciziei unei comisii mixte constituite, de comun acord, de către autoritățile competente.

CAPITOLUL II

Dispoziții tranzitorii

ARTICOLUL 41

Evenimente produse anterior intrării în vigoare a convenției

1. Aplicarea prezentei convenții va da dreptul la pensii pentru evenimente apărute anterior datei intrării sale în vigoare. Totuși, acordarea acestora nu se va efectua în niciun caz pentru perioadele anterioare intrării sale în vigoare.

2. Pensile care au fost lichidate de ambele părți contractante sau drepturile la pensii care au fost refuzate anterior intrării în vigoare a prezentei convenții vor putea fi revizuite pe baza acesteia, la cererea celor interesați.

3. Nu se vor revizui prestațiile plătite care au constat într-o sumă unică.

ARTICOLUL 42

Calculul perioadelor anterioare intrării în vigoare a convenției

1. Perioadele de asigurare realizate conform legislației fiecărei părți contractante înainte de data intrării în vigoare a prezentei convenții vor fi luate în considerare pentru determinarea dreptului și cuantumului prestațiilor care se recunosc în virtutea acesteia.

Pentru România,

Valer Bindea,

secretar de stat,

Departamentul afaceri europene

și relații externe,

Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei

2. Când s-a produs o suprapunere a perioadelor de asigurare care corespund perioadelor anterioare intrării în vigoare a prezentei convenții, fiecare parte contractantă va lua în considerare perioadele recunoscute de propria legislație pentru a determina dreptul la prestație și cuantumul acesteia.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

ARTICOLUL 43

Ratificarea și intrarea în vigoare

Prezenta convenție va fi supusă ratificării conform procedurilor interne ale fiecărei părți contractante și va intra în vigoare la 30 de zile de la data schimbului instrumentelor de ratificare.

ARTICOLUL 44

Durata convenției

1. Prezenta convenție se încheie pentru o perioadă nedeterminată, putând fi denunțată de oricare dintre părțile contractante prin notificarea celeilalte părți contractante. În acest caz, prezenta convenție își va înceta valabilitatea după 6 luni de la respectiva notificare.

2. În cazul denunțării, dispozițiile prezentei convenții vor fi aplicabile drepturilor obținute în baza acesteia. De asemenea, părțile contractante vor aplica dispozițiile care garantează drepturile în curs de a fi obținute, drepturi rezultate din perioadele de asigurare realizate anterior datei încetării valabilității prezentei convenții.

Semnată la Madrid la 24 ianuarie 2006, în două exemplare, în limbile română și spaniolă, ambele texte fiind egal autentice.

Pentru Spania,

Octavio José Granado Martinez,

secretar de stat,

Departamentul securitate socială,

Ministerul Muncii și Afacerilor Sociale

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției
dintre România și Spania în domeniul securității sociale,
semnată la Madrid la 24 ianuarie 2006**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției dintre România și Spania în domeniul securității sociale, semnată la Madrid la 24 ianuarie 2006, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 8 noiembrie 2006.

Nr. 1.259.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea Convenției Consiliului Europei
privind prevenirea terorismului,
adoptată la Varșovia la 16 mai 2005**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția Consiliului Europei privind prevenirea terorismului, adoptată la Varșovia la 16 mai 2005.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 9 noiembrie 2006.

Nr. 411.

C O N V E N Ț I A

Consiliului Europei privind prevenirea terorismului*)

Statele membre ale Consiliului Europei și celelalte state semnatare ale prezentei convenții, considerând că scopul Consiliului Europei este de a realiza o unitate mai mare între membrii săi, recunoscând interesul de a intensifica cooperarea cu celelalte state părți la prezenta convenție, din dorința de a lua măsuri eficiente pentru prevenirea terorismului și pentru a face față în special provocării publice la comiterea de infracțiuni de terorism, precum și recrutării și antrenării pentru terorism, conștiente de îngrijorarea profundă determinată de creșterea infracțiunilor de terorism și a amenințării pe care o reprezintă terorismul,

având cunoștință de situația precară cu care se confruntă persoanele care suferă din cauza terorismului și reafirmând, în acest context, profunda lor solidaritate cu victimele terorismului și cu familiile acestora,

reafirmând faptul că infracțiunile de terorism și infracțiunile prevăzute de prezenta convenție, indiferent de autorii lor, nu sunt în niciun caz justificate prin considerații de natură politică, filozofică, ideologică, rasială, etnică, religioasă sau de orice altă natură similară și amintind obligația tuturor părților de a preveni asemenea infracțiuni și, dacă acestea nu au putut fi prevenite, de a le cerceta și de a se asigura că sunt sancționate cu pedepse care țin cont de gravitatea lor,

amintind necesitatea de a considera lupta împotriva terorismului și reafirmând faptul că toate măsurile luate pentru prevenirea sau reprimarea infracțiunilor de terorism trebuie să respecte statul de drept și valorile democratice, drepturile omului și libertățile fundamentale, precum și alte prevederi ale dreptului internațional și inclusiv ale dreptului internațional umanitar, atunci când acesta este aplicabil,

recunoscând că prezenta convenție nu afectează principiile stabilite privind libertatea de expresie și libertatea de asociere,

amintind că actele de terorism, prin natura sau contextul acestora, sunt menite să intimideze grav o populație ori să forțeze un guvern sau o organizație internațională să efectueze ori să se abțină de la efectuarea unui anumit act sau să destabilizeze grav ori să distrugă structurile fundamentale politice, constituționale, economice sau sociale ale unei țări ori ale unei organizații internaționale,

au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Terminologie

1. În sensul prezentei convenții, prin *infracțiune de terorism* se înțelege oricare dintre infracțiunile care intră în sfera de aplicare a unuia dintre tratatele enumerate în anexa la prezenta convenție, așa cum sunt ele definite în respectivele tratate.

2. Odată cu depunerea instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare sau de aderare, un stat care nu este

parte la un tratat enumerat în anexă poate declara că, la aplicarea prezentei convenții privitor la respectivul stat contractant, se va considera că acel tratat nu figurează în anexă. Declarația își pierde efectele de îndată ce tratatul intră în vigoare pentru statul care a dat-o, acesta notificându-l pe secretarul general al Consiliului Europei cu privire la intrarea în vigoare.

*) Traducere.

ARTICOLUL 2

Obiectiv

Obiectivul prezentei convenții este de a intensifica eforturile părților pentru prevenirea terorismului și a efectelor sale negative asupra deplinei respectări a drepturilor omului și în special a dreptului la viață, atât prin intermediul unor măsuri ce trebuie luate la nivel național, cât și în cadrul cooperării internaționale, ținându-se cont de tratatele sau acordurile bilaterale și multilaterale existente între statele contractante.

ARTICOLUL 3

Politici naționale de prevenire

1. Fiecare parte va lua măsurile adecvate, îndeosebi în domeniul pregătirii autorităților care au competență în ceea ce privește aplicarea legii și altor organe, precum și în domeniile educației, culturii, informației, mass-media și conștientizării publicului, în vederea prevenirii infracțiunilor de terorism și a efectelor negative ale acestora, cu respectarea drepturilor omului și a obligațiilor prevăzute, după caz, de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de Pactul internațional privitor la drepturile civile și politice și a altor obligații ce țin de dreptul internațional.

2. Fiecare parte ia măsurile necesare pentru îmbunătățirea și dezvoltarea cooperării între autoritățile sale naționale în vederea prevenirii infracțiunilor de terorism și a efectelor negative ale acestora, între altele prin:

- a) schimbul de informații;
- b) întărirea protecției fizice a persoanelor și infrastructurilor;
- c) îmbunătățirea planurilor de pregătire și coordonare pentru situațiile de criză.

3. Fiecare parte promovează toleranța prin încurajarea dialogului interreligios și intercultural cu implicarea, dacă este necesar, a organizațiilor neguvernamentale și a altor elemente ale societății civile în vederea prevenirii tensiunilor care ar putea contribui la comiterea de infracțiuni de terorism.

4. Fiecare parte se străduiește să sensibilizeze publicul cu privire la existența, la cauzele, gravitatea și amenințarea reprezentate de infracțiunile de terorism și de infracțiunile prevăzute de prezenta convenție și ia în considerare încurajarea publicului de a furniza autorităților competente ajutor factic și specific ce poate contribui la prevenirea infracțiunilor de terorism și a infracțiunilor prevăzute de prezenta convenție.

ARTICOLUL 4

Cooperarea internațională în materie de prevenire

Părțile își acordă asistență și sprijin, după caz, și ținând cont în mod corespunzător de posibilitățile fiecăreia, în vederea îmbunătățirii capacității lor de a preveni comiterea infracțiunilor de terorism, inclusiv prin schimbul de informații și bune practici, precum și prin pregătire și alte eforturi comune cu caracter preventiv.

ARTICOLUL 5

Provocarea publică de a comite o infracțiune de terorism

1. În sensul prezentei convenții, *provocarea publică de a comite o infracțiune de terorism* înseamnă distribuirea sau punerea la dispoziție în alt mod a unui mesaj către public, cu intenția de a instiga la comiterea unei infracțiuni de terorism, dacă acest comportament, direct sau indirect,

crează un pericol ca una sau mai multe dintre aceste infracțiuni să fie comise.

2. Fiecare parte adoptă măsurile necesare pentru a prevedea ca infracțiune, conform dreptului său intern, provocarea la comiterea unei infracțiuni de terorism, așa cum a fost definită la paragraful 1, atunci când a fost comisă cu intenție.

ARTICOLUL 6

Recrutarea pentru terorism

1. În sensul prezentei convenții, *recrutarea pentru terorism* înseamnă solicitarea ca o altă persoană să comită o infracțiune de terorism sau să participe la comiterea unei infracțiuni de terorism ori să se alăture unei asociații sau unui grup, cu scopul de a contribui la comiterea uneia ori mai multor infracțiuni de terorism de către acea asociație sau acel grup.

2. Fiecare parte adoptă măsurile necesare pentru a prevedea ca infracțiune, conform dreptului său intern, recrutarea pentru terorism, așa cum a fost definită la paragraful 1, atunci când a fost comisă cu intenție.

ARTICOLUL 7

Pregătirea pentru terorism

1. În sensul prezentei convenții, *pregătirea pentru terorism* înseamnă furnizarea de instrucțiuni cu privire la fabricarea sau folosirea explozivilor, a armelor de foc ori a altor arme sau substanțe nocive ori periculoase sau cu privire la alte metode ori tehnici specifice, cu scopul de a comite o infracțiune de terorism sau de a contribui la comiterea acesteia, având cunoștința de faptul că pregătirea efectuată este menită să servească acestui scop.

2. Fiecare parte adoptă măsurile necesare pentru a prevedea ca infracțiune, conform dreptului său intern, pregătirea pentru terorism, așa cum a fost definită la paragraful 1, atunci când a fost comisă cu intenție.

ARTICOLUL 8

Lipsa relevanței consumării infracțiunii de terorism

Pentru ca un act să constituie infracțiune, în sensul art. 5—7, nu este necesar ca o infracțiune de terorism să se fi consumat.

ARTICOLUL 9

Infracțiuni conexe

1. Fiecare parte adoptă măsurile necesare pentru a prevedea ca infracțiune, conform dreptului său intern:

a) participarea în calitate de complice la comiterea unei infracțiuni prevăzute la art. 5—7;

b) organizarea comiterii unei infracțiuni în sensul art. 5—7 sau faptul de a ordona altor persoane să o comită;

c) participarea la comiterea uneia sau mai multora dintre infracțiunile prevăzute la art. 5—7 de către un grup de persoane care acționează într-un scop comun. Această contribuție trebuie să fie intenționată și trebuie:

- (i) să fie menită să faciliteze activitatea criminală a grupului sau să servească scopului criminal al grupului, dacă această activitate ori acest scop implică comiterea unei infracțiuni prevăzute la art. 5—7; sau
- (ii) să fie făcută știindu-se că grupul intenționează să comită o infracțiune prevăzută la art. 5—7.

2. Fiecare parte adoptă măsurile necesare pentru a prevedea ca infracțiune, în cadrul și în conformitate cu

dreptul său intern, tentativa de comitere a unei infracțiuni prevăzute la art. 6 și 7.

ARTICOLUL 10

Răspunderea persoanelor juridice

1. Fiecare parte adoptă măsurile necesare, conform principiilor sale juridice, pentru stabilirea răspunderii persoanelor juridice pentru participarea la infracțiunile prevăzute la art. 5—7 și 9.

2. Sub rezerva principiilor juridice ale fiecărui stat contractant, răspunderea persoanelor juridice poate fi penală, civilă sau administrativă.

3. Această răspundere nu aduce atingere răspunderii penale a persoanelor fizice care au comis infracțiunile.

ARTICOLUL 11

Sanțiuni și măsuri

1. Fiecare parte adoptă măsurile necesare pentru ca infracțiunile prevăzute la art. 5—7 și 9 să fie pedepsite cu pedepse efective, proporționale și descurajatoare.

2. Orice condamnare definitivă anterioară, pronunțată într-un stat străin pentru infracțiunile prevăzute de prezenta convenție, poate, în măsura permisă de dreptul intern, să fie luată în considerare la pronunțarea hotărârii în conformitate cu dreptul intern.

3. Fiecare parte veghează ca persoanele juridice găsite responsabile conform art. 10 să facă obiectul unor sancțiuni efective, proporționale și descurajatoare, de natură penală sau nu, și inclusiv unor sancțiuni pecuniare.

ARTICOLUL 12

Condiții și garanții

1. Fiecare parte trebuie să se asigure că stabilirea, implementarea și incriminarea faptelor prevăzute la art. 5—7 și 9 se realizează cu respectarea obligațiilor în materia drepturilor omului, în special a dreptului la libertatea de exprimare, libertatea de asociere și libertatea religioasă, așa cum sunt ele prevăzute, după caz, în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în Pactul internațional privind drepturile civile și politice, și a altor obligații ce decurg din dreptul internațional.

2. Stabilirea, implementarea și incriminarea faptelor prevăzute la art. 5—7 și 9 trebuie să respecte principiul proporționalității, în ceea ce privește scopurile legitime urmărite și necesitatea acestora într-o societate democratică, și trebuie să excludă orice formă de arbitrar, de tratament discriminatoriu sau rasist.

ARTICOLUL 13

Protecția, despăgubirea și sprijinirea victimelor terorismului

Fiecare parte adoptă măsurile necesare pentru a proteja și sprijini victimele terorismului comis pe teritoriul propriu. Aceste măsuri pot include, prin intermediul schemelor naționale adecvate și sub rezerva prevederilor din legislația internă, printre altele, asistență financiară și despăgubire pentru victimele terorismului și pentru rudele lor apropiate.

ARTICOLUL 14

Jurisdicția

1. Fiecare parte adoptă măsurile necesare pentru stabilirea jurisdicției sale asupra infracțiunilor prevăzute în prezenta convenție:

a) când infracțiunea este comisă pe teritoriul acelei părți;

b) când infracțiunea este comisă la bordul unei nave sub pavilionul acelei părți sau la bordul unei aeronave înmatriculate în acea parte;

c) când infracțiunea este comisă de către un cetățean al acelei părți.

2. Fiecare parte își poate, de asemenea, stabili competența asupra infracțiunilor prevăzute în prezenta convenție și când:

a) infracțiunea avea drept scop sau a avut ca rezultat comiterea unei infracțiuni la care se referă art. 1 pe teritoriul său ori împotriva unui cetățean al său;

b) infracțiunea avea drept scop sau a avut ca rezultat comiterea unei infracțiuni la care se referă art. 1 împotriva unei instalații publice aparținând acelei părți, care se află în străinătate, inclusiv sediile sale diplomatice sau consulare;

c) infracțiunea avea drept scop sau a avut ca rezultat comiterea unei infracțiuni la care se referă art. 1, în încercarea de a forța acea parte să efectueze orice act sau să se abțină de la efectuarea acestuia;

d) infracțiunea este comisă de un apatrid cu reședința obișnuită pe teritoriul acelei părți;

e) infracțiunea este comisă la bordul unei aeronave exploatare de guvernul acelei părți.

3. Fiecare parte ia măsurile necesare pentru a-și stabili jurisdicția asupra infracțiunilor prevăzute de prezenta convenție în cazul în care presupusul făptuitor se află pe teritoriul său și nu îl extrădează pe acesta unei părți a cărei jurisdicție se bazează pe o regulă de competență care există și în legislația părții solicitate.

4. Prezenta convenție nu exclude nicio jurisdicție exercitată conform legilor naționale.

5. Dacă mai multe părți își declară competența asupra unei infracțiuni prevăzute de prezenta convenție, părțile implicate se consultă reciproc, dacă este oportun, în vederea stabilirii părții care are cea mai potrivită competență de urmărire.

ARTICOLUL 15

Obligația de a cerceta

1. Dacă are informații că este posibil ca autorul sau persoana presupusă a fi săvârșit infracțiunile prevăzute de prezenta convenție se află pe teritoriul său, respectiva parte ia măsurile necesare, conform dreptului său intern, în vederea cercetării faptelor cu privire la care a fost informată.

2. Dacă există circumstanțe care să justifice acest lucru, partea pe teritoriul căreia se găsește infractorul sau presupusul infractor ia măsurile corespunzătoare, prevăzute de legislația internă, pentru a se informa cu privire la prezența acestuia în vederea urmăririi sau extrădării.

3. Orice persoană față de care se iau măsurile prevăzute la paragraful 2 are dreptul:

a) de a comunica neîntârziat cu cel mai apropiat reprezentant competent al părții al cărei cetățean este sau care este abilitată în alt mod să îi protejeze drepturile ori, dacă este apatrid, al părții pe al cărei teritoriu își are reședința obișnuită;

b) de a primi vizita unui reprezentant al acestei părți;

c) de a fi informată cu privire la drepturile sale prevăzute la lit. a) și b).

4. Drepturile menționate la paragraful 3 se exercită în conformitate cu legile și reglementările părții pe al cărei teritoriu se află infractorul sau presupusul infractor, sub

rezerva că legile și reglementările trebuie să permită deplina realizare a scopurilor pentru care aceste drepturi au fost acordate în conformitate cu paragraful 3.

5. Dispozițiile paragrafelor 3 și 4 nu afectează dreptul oricărei părți care își declară jurisdicția, conform art. 14 paragraful 1 lit. b) și paragraful 2, de a invita Comitetul Internațional al Crucii Roșii să comunice cu presupusul infractor și să îl viziteze.

ARTICOLUL 16

Inaplicabilitatea convenției

Prezenta convenție nu se aplică atunci când infracțiunile menționate la art. 5—7 și 9 sunt comise pe teritoriul unei singure părți, iar presupusul autor este cetățean al acelei părți și se află pe teritoriul acelei părți, și nicio altă parte nu are motiv, conform art. 14 paragraful 1 sau 2, să exercite jurisdicția, în acele cazuri aplicându-se totuși prevederile art. 17 și art. 20—22, dacă este cazul.

ARTICOLUL 17

Cooperarea internațională în materie penală

1. Părțile își acordă cea mai largă asistență pentru efectuarea urmăririi penale sau îndeplinirea procedurilor penale ori de extrădare referitoare la infracțiunile prevăzute la art. 5—7 și 9, inclusiv asistență pentru obținerea probelor de care acestea dispun și care sunt necesare pentru îndeplinirea procedurilor respective.

2. Părțile îndeplinesc obligațiile prevăzute la paragraful 1 în conformitate cu orice tratate sau acorduri privitoare la asistența juridică reciprocă existente între ele. În lipsa unor asemenea tratate sau acorduri, părțile își acordă asistență în conformitate cu dreptul lor intern.

3. Părțile cooperează în cea mai mare măsură posibilă, conform dreptului aplicabil, tratatelor, acordurilor și aranjamentelor părții solicitate, în ceea ce privește urmărirea sau procedurile penale care au ca obiect infracțiunile pentru care persoanele juridice pot fi trase la răspundere pe teritoriul părții solicitate, conform art. 10.

4. Fiecare parte poate examina oportunitatea înființării unor mecanisme suplimentare pentru a face schimb, cu celelalte părți, de informații sau probe necesare pentru stabilirea răspunderii penale, civile ori administrative, conform art. 10.

ARTICOLUL 18

Extrădarea sau urmărirea

1. În cazurile în care este competentă conform art. 14, partea pe teritoriul căreia se află presupusul făptuitor este obligată, dacă nu extrădează acea persoană, să aducă fără întârziere cauza în fața autorităților competente în vederea urmăririi prin intermediul unei proceduri conforme cu legile acelei părți, fără excepție și indiferent dacă infracțiunea a fost comisă pe teritoriul său. Aceste autorități se pronunță în aceleași condiții ca și pentru orice altă infracțiune gravă, potrivit legilor părților respective.

2. Ori de câte ori legislația internă a unei părți îi permite să extrădeze sau să predea pe unul dintre cetățenii săi, cu condiția ca persoana să fie înapoiată celei părți în vederea executării pedepsei impuse în urma procesului ori procedurii pentru care s-a solicitat extrădarea sau predarea, și această parte și partea care a cerut extrădarea persoanei convin asupra acestei posibilități și asupra altor condiții pe care le consideră adecvate, această extrădare sau predare condiționată este suficientă pentru a stinge obligația prevăzută la paragraful 1.

ARTICOLUL 19

Extrădarea

1. Infracțiunile prevăzute la art. 5—7 și 9 se consideră ca fiind incluse drept infracțiuni care dau loc la extrădare în orice tratat privind extrădarea, existent între oricare dintre părți înainte de intrarea în vigoare a prezentei convenții. Părțile se angajează să includă aceste infracțiuni drept infracțiuni care dau loc la extrădare în orice tratat de extrădare încheiat ulterior între ele.

2. Dacă o parte care condiționează extrădarea de existența unui tratat primește o cerere de extrădare de la o altă parte cu care nu a încheiat niciun tratat privind extrădarea, partea solicitată poate alege să considere prezenta convenție drept temei juridic pentru extrădare în ceea ce privește infracțiunile prevăzute la art. 5—7 și 9. Extrădarea se supune celorlalte condiții prevăzute de legislația părții solicitate.

3. Părțile care nu condiționează extrădarea de existența unui tratat recunosc infracțiunile prevăzute la art. 5—7 și 9 ca fiind infracțiuni care dau loc la extrădare între ele, sub rezerva condițiilor prevăzute de legea părții solicitate.

4. Dacă este necesar, infracțiunile prevăzute la art. 5—7 și 9 sunt considerate, în scopul extrădării între părți, ca și când ar fi fost comise nu numai în locul unde au fost comise, ci și pe teritoriul părților care și-au stabilit competența conform art. 14.

5. Dispozițiile tuturor tratatelor și acordurilor de extrădare încheiate între părți cu privire la infracțiunile prevăzute la art. 5—7 și 9 se consideră modificate între părți în măsura în care sunt incompatibile cu prezenta convenție.

ARTICOLUL 20

Excluderea clauzei de excepție politică

1. Niciuna dintre infracțiunile prevăzute la art. 5—7 și 9 nu va fi considerată, în scopul extrădării sau asistenței judiciare reciproce, drept infracțiune politică ori drept infracțiune conexă cu o infracțiune politică sau drept o infracțiune inspirată de rațiuni politice. În mod corespunzător, o cerere de extrădare sau de asistență judiciară reciprocă care are ca obiect o asemenea infracțiune nu poate fi refuzată numai pe motiv că are ca obiect o infracțiune politică ori o infracțiune conexă cu o infracțiune politică sau o infracțiune inspirată de rațiuni politice.

2. Fără a prejudicia aplicarea art. 19—23 din Convenția privind dreptul tratatelor, adoptată la Viena la 23 mai 1969, asupra celorlalte articole ale prezentei convenții, orice stat sau Comunitatea Europeană poate, la momentul semnării ori al depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare sau de aprobare a prezentei convenții, să declare că nu va aplica acest articol referitor la extrădare pentru orice infracțiune prevăzută în prezenta convenție. Partea se angajează să aplice această rezervă de la caz la caz, printr-o decizie motivată corespunzător.

3. Orice parte își poate retrage total sau parțial o rezervă formulată în conformitate cu paragraful 2 prin intermediul unei declarații adresate secretarului general al Consiliului European, care va începe să aibă efect de la data primirii sale.

4. O parte care a formulat o rezervă conform paragrafului 2 nu poate pretinde aplicarea paragrafului 1 de către nicio altă parte; aceasta poate totuși, dacă rezerva sa este parțială sau condiționată, să pretindă aplicarea celui articol în măsura în care l-a acceptat partea însăși.

5. Rezerva este valabilă pe o perioadă de 3 ani de la data intrării în vigoare a prezentei convenții în ceea ce privește partea respectivă. Totuși, rezerva poate fi înnoită pentru perioade de aceeași durată.

6. Cu 12 luni înainte de data expirării rezervei, secretarul general al Consiliului Europei notifică partea interesată cu privire la expirare. Nu mai târziu de 3 luni înainte de expirare, partea notifică secretarului general al Consiliului Europei că își menține, modifică sau retrage rezerva. Dacă o parte notifică secretarului general al Consiliului Europei că își menține rezerva, va furniza și o explicație a motivelor care justifică continuarea rezervei. În lipsa notificării de către partea interesată, secretarul general al Consiliului Europei informează acea parte că rezerva sa se consideră prelungită automat pe o perioadă de 6 luni. Omisiunea părții interesate de a-și notifica intenția de menținere sau de modificare a rezervei înainte de expirarea acelei perioade duce la perimarea rezervei.

7. Dacă o parte nu extrădează o persoană în baza aplicării acestei rezerve, după primirea unei cereri de la o altă parte, aceasta aduce cauza fără întârziere și fără excepții în fața autorităților competente, în vederea urmăririi, în afară de situația în care partea solicitantă și solicitată convin să procedeze altfel. Autoritățile competente, în vederea urmăririi pe teritoriul părții solicitate, se pronunță în aceleași condiții ca și pentru orice altă infracțiune gravă, potrivit legilor părții respective. Partea solicitată comunică neîntârziat rezultatul final al procedurii către partea solicitată și către secretarul general al Consiliului Europei, care îl comunică Conferinței consultative a părților, prevăzută la art. 30.

8. Decizia de a refuza cererea de extrădare în baza acestei rezerve se înaintează cât mai curând părții solicitante. Dacă nu se pronunță nicio hotărâre judecătorească în primă instanță într-un termen rezonabil pe teritoriul părții solicitate, conform paragrafului 7, partea solicitantă poate comunica acest lucru secretarului general al Consiliului Europei, care supune chestiunea Conferinței consultative a părților, prevăzută la art. 30. Această conferință examinează chestiunea și emite o opinie asupra conformității refuzului cu prezenta convenție și o depune la Comitetul de Miniștri în vederea emiterii unei declarații asupra acesteia. Când își îndeplinește funcțiile prevăzute de prezentul paragraf, Comitetul de Miniștri se reunește în formula limitată la statele părți.

ARTICOLUL 21

Clauza de discriminare

1. Niciuna dintre dispozițiile prezentei convenții nu va fi interpretată ca impunând obligația de a extrăda sau de a acorda asistență judiciară reciprocă, dacă partea solicitată are motive substanțiale să creadă că cererea de extrădare având ca obiect o infracțiune dintre cele prevăzute la art. 5—7 și 9 sau de asistență judiciară reciprocă cu privire la asemenea infracțiuni a fost formulată cu scopul de a urmări ori de a pedepsi o persoană pe motive de rasă, religie, naționalitate, etnie sau opinie politică ori că, dacă dă curs acestei cereri, situația persoanei respective ar fi prejudiciată pentru oricare dintre aceste motive.

2. Niciuna dintre dispozițiile prezentei convenții nu va fi interpretată ca impunând obligația de a extrăda dacă persoana care face obiectul cererii de extrădare riscă să fie supusă torturii sau unor tratamente ori pedepse inumane sau degradante.

3. Niciuna dintre dispozițiile prezentei convenții nu va fi interpretată ca impunând obligația de a extrăda dacă

persoana care face obiectul cererii de extrădare riscă pedeapsa cu moartea sau, când legea părții solicitate nu permite închisoarea pe viață, închisoarea pe viață fără posibilitatea liberării condiționate, cu excepția cazului în care tratatele de extrădare aplicabile prevăd că partea solicitată este obligată să extrădeze dacă partea solicitantă oferă asigurări considerate suficiente de partea solicitantă că nu se va aplica pedeapsa cu moartea sau, dacă aceasta este aplicată, că ea nu se va executa ori că persoana respectivă nu va executa închisoare pe viață fără posibilitatea liberării condiționate.

ARTICOLUL 22

Informarea spontană

1. Fără a afecta propriile cercetări sau proceduri, autoritățile competente ale unei părți pot transmite, fără cerere prealabilă, autorităților competente ale unei alte părți informații obținute în cadrul propriilor cercetări, când consideră că dezvăluirea acestor informații ar putea ajuta partea destinatară să inițieze sau să efectueze urmărirea ori procedurile penale sau ar putea duce la formularea de către acea parte a unei cereri în baza prezentei convenții.

2. Partea care furnizează informațiile poate impune, conform dreptului său intern, condiții pentru folosirea acestora de către partea destinatară.

3. Partea destinatară trebuie să se supună acestor condiții.

4. Totuși, orice parte poate, în orice moment, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să declare că își rezervă dreptul de a nu se supune condițiilor impuse de partea furnizoare, conform paragrafului 2, decât dacă primește o notificare prealabilă privind natura informațiilor ce vor fi furnizate și este de acord cu transmiterea lor.

ARTICOLUL 23

Semnarea și intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție este deschisă spre semnare de către statele membre ale Consiliului Europei și de către statele care nu sunt membre și care au participat la elaborarea sa.

2. Prezenta convenție este supusă ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, acceptare sau de aprobare se depun la secretarul general al Consiliului Europei.

3. Prezenta convenție intră în vigoare în prima zi a lunii ce urmează expirării unui termen de 3 luni de la data la care 6 state, inclusiv cel puțin 4 state membre ale Consiliului Europei, și-au exprimat consimțământul de a se supune prezentei convenții, în conformitate cu prevederile paragrafului 2.

4. Pentru orice alt stat semnatar care își exprimă ulterior consimțământul de a se supune prezentei convenții, aceasta intră în vigoare în prima zi a lunii ce urmează expirării unui termen de 3 luni de la data la care și-a exprimat consimțământul de a se supune prezentei convenții, în conformitate cu prevederile paragrafului 2.

ARTICOLUL 24

Aderarea la convenție

1. După intrarea în vigoare a prezentei convenții, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, după consultarea și obținerea consimțământului unanim al părților la prezenta convenție, poate invita orice stat care nu este membru al Consiliului Europei și care nu a participat la

elaborarea acesteia să adere la prezenta convenție. Decizia se ia de majoritatea prevăzută la art. 20 (d) din Statutul Consiliului Europei și cu votul unanim al reprezentanților părților care au dreptul de a face parte din Comitetul de Miniștri.

2. Pentru orice stat care aderă la prezenta convenție conform paragrafului 1, aceasta intră în vigoare în prima zi a lunii ce urmează expirării unui termen de 3 luni de la data depunerii instrumentului de aderare la secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 25

Aplicarea teritorială

1. Orice stat sau Comunitate Europeană poate, la momentul semnării sau la cel al depunerii instrumentului său de ratificare, acceptare, aprobare sau de aderare, să specifice teritoriul ori teritoriile pentru care se aplică prezenta convenție.

2. Orice parte poate, ulterior, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să extindă aplicarea prezentei convenții asupra oricărui alt teritoriu specificat în declarație. Pentru acest teritoriu, prezenta convenție intră în vigoare în prima zi a lunii ce urmează expirării unui termen de 3 luni de la data primirii declarației de către secretarul general al Consiliului Europei.

3. Orice declarație făcută conform celor două paragrafe anterioare poate fi retrasă, în ceea ce privește orice teritoriu specificat în respectiva declarație, prin intermediul unei notificări adresate secretarului general al Consiliului Europei. Retragerea are efecte în prima zi a lunii ce urmează expirării unui termen de 3 luni de la data primirii de către secretarul general al Consiliului Europei a notificării.

ARTICOLUL 26

Efectele convenției

1. Prezenta convenție completează tratatele sau acordurile multilaterale ori bilaterale aplicabile între părți, inclusiv prevederile următoarelor tratate ale Consiliului Europei:

— Convenția europeană privind extrădarea, deschisă spre semnare la Paris la 13 decembrie 1957 (STE nr. 24);

— Convenția europeană privind asistența judiciară în materie penală, deschisă spre semnare la Strasbourg la 20 aprilie 1959 (STE nr. 30);

— Convenția europeană privind suprimarea terorismului, deschisă spre semnare la Strasbourg la 27 ianuarie 1977 (STE nr. 90);

— Protocolul adițional la Convenția europeană privind asistența judiciară în materie penală, deschis spre semnare la Strasbourg la 17 martie 1978 (STE nr. 99);

— Cel de-al doilea Protocol adițional la Convenția europeană privind asistența judiciară în materie penală, deschis spre semnare la Strasbourg la 8 noiembrie 2001 (STE nr. 182);

— Protocolul de modificare a Convenției europene privind suprimarea terorismului, deschis spre semnare la Strasbourg la 15 mai 2003 (STE nr. 190).

2. Dacă două sau mai multe părți au încheiat deja un acord ori un tratat privitor la aspectele care fac obiectul prezentei convenții sau au stabilit în alt mod relațiile dintre ele în aceste chestiuni ori dacă vor face aceasta în viitor, ele vor avea dreptul de a aplica în mod corespunzător și acel acord sau tratat. Totuși, dacă părțile stabilesc relațiile dintre ele în ceea ce privește chestiunile care fac obiectul prezentei convenții într-un alt mod decât cel reglementat de

prezenta convenție, ele vor face aceasta într-o manieră care să nu fie incompatibilă cu obiectivele și principiile prezentei convenții.

3. Părțile care sunt membre ale Uniunii Europene vor aplica, în relațiile reciproce, reglementările Comunității și ale Uniunii Europene în măsura în care există astfel de reglementări și sunt aplicabile în situația respectivă, fără însă a aduce atingere obiectului și scopului prezentei convenții și fără a aduce atingere aplicării în întregime a acesteia în relația cu celelalte state.

4. Nicio dispoziție cuprinsă în prezenta convenție nu afectează alte drepturi, obligații și responsabilități ale unei părți și ale persoanelor, potrivit dreptului internațional, inclusiv dreptului internațional umanitar.

5. Dispozițiile prezentei convenții nu se aplică activităților forțelor armate în timpul unui conflict armat, în sensul dat acestor termeni de dreptul internațional umanitar — când acesta este aplicabil —, și nici activităților efectuate de forțele armate ale unui stat în exercițiul funcțiilor lor oficiale, în măsura în care sunt guvernate de alte reguli ale dreptului internațional.

ARTICOLUL 27

Modificări ale convenției

1. Modificările la prezenta convenție pot fi propuse de orice parte, de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei sau de Conferința consultativă a părților.

2. Orice propunere de modificare se comunică părților de către secretarul general al Consiliului Europei.

3. Mai mult, orice modificare propusă de o parte sau de Comitetul de Miniștri se comunică Conferinței consultative a părților, care transmite Comitetului de Miniștri opinia sa cu privire la modificarea propusă.

4. Comitetul de Miniștri examinează modificarea propusă și orice opinie transmisă de Conferința consultativă a părților și poate aproba modificarea.

5. Textul oricărei modificări aprobate de Comitetul de Miniștri conform paragrafului 4 se înaintează părților în vederea acceptării.

6. Orice modificare aprobată în conformitate cu paragraful 4 intră în vigoare în cea de-a 30-a zi după ce toate părțile l-au informat pe secretarul general al Consiliului Europei cu privire la acceptarea sa.

ARTICOLUL 28

Revizuirea anexei

1. În vederea actualizării listei tratatelor enumerate în anexa la prezenta convenție, orice parte sau Comitetul de Miniștri poate propune modificări. Aceste propuneri de modificare se vor referi numai la tratatele universale încheiate în cadrul sistemului Națiunilor Unite și care se ocupă în mod special de terorism și au intrat în vigoare. Ele se comunică părților de către secretarul general al Consiliului Europei.

2. După consultarea părților care nu sunt membre, Comitetul de Miniștri poate adopta o modificare propusă cu majoritatea prevăzută la art. 20 (d) din Statutul Consiliului Europei. Modificarea intră în vigoare la expirarea termenului de un an de la data la care a fost înaintată părților. În cadrul acestui termen, orice parte poate notifica secretarului general al Consiliului Europei cu privire la orice obiecție împotriva intrării în vigoare a modificării, pentru partea respectivă.

3. Dacă o treime din numărul părților notifică secretarului general al Consiliului Europei cu privire la o

obiecție împotriva intrării în vigoare a modificării, aceasta nu intră în vigoare.

4. Dacă mai puțin de o treime din numărul statelor contractante notifică o obiecție, modificarea intră în vigoare pentru părțile care nu au notificat o obiecție.

5. Dacă o modificare a intrat în vigoare conform paragrafului 2 și o parte a notificat o obiecție la aceasta, modificarea intră în vigoare pentru partea respectivă în prima zi din luna ce urmează datei la care a notificat acceptarea sa secretarului general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 29

Soluționarea diferendelor

În cazul unui diferend între părți cu privire la interpretarea sau aplicarea prezentei convenții, acestea vor căuta să soluționeze acest diferend prin negocieri sau prin alte mijloace amiabile alese de ele, inclusiv prin transmiterea diferendului la un tribunal arbitral ale cărui decizii vor fi obligatorii pentru părțile respective sau la Curtea Internațională de Justiție, conform unui acord între părțile interesate.

ARTICOLUL 30

Conferința consultativă a părților

1. Părțile se reunesc periodic cu scopul:

a) de a formula propuneri pentru facilitarea sau îmbunătățirea folosirii și implementării efective a prezentei convenții, inclusiv cu scopul de a identifica orice probleme din acest domeniu, precum și efectele oricărei declarații făcute conform prezentei convenții;

b) de a elabora opinii privind conformitatea refuzului extrădării, potrivit art. 20 paragraful 8;

c) de a formula propuneri de modificare a prezentei convenții conform art. 27;

d) de a formula o opinie asupra oricărei propuneri de modificare a prezentei convenții, transmisă Conferinței consultative a părților în conformitate cu art. 27 paragraful 3;

e) de a exprima o opinie asupra oricărei chestiuni referitoare la aplicarea prezentei convenții și la facilitarea schimbului de informații privind progresele juridice, politice sau tehnice semnificative.

1. Convenția de la Haga din 16 decembrie 1970 privind reprimarea capturării ilicite de aeronave;

2. Convenția privind reprimarea actelor ilicite îndreptate împotriva securității aviației civile, încheiată la Montreal la 23 septembrie 1971;

3. Convenția cu privire la prevenirea și reprimarea infracțiunilor comise contra persoanelor ce se bucură de protecție internațională, inclusiv agenții diplomatici, adoptată la New York la 14 decembrie 1973;

4. Convenția internațională împotriva luării de ostateci, adoptată la New York la 17 decembrie 1979;

5. Convenția privind protecția fizică a materialelor nucleare, adoptată la Viena la 3 martie 1980;

2. Conferința consultativă a părților se convoacă de către secretarul general al Consiliului Europei.

3. Părțile sunt asistate de Secretariatul Consiliului Europei în exercițiul funcțiilor ce decurg din prezentul articol.

ARTICOLUL 31

Denunțarea

1. Oricare parte poate, în orice moment, să denunțe prezenta convenție prin intermediul unei notificări adresate secretarului general al Consiliului Europei.

2. Această denunțare începe să aibă efecte din prima zi a lunii ce urmează expirării unui termen de 3 luni de la data primirii notificării de către secretarul general al Consiliului Europei.

ARTICOLUL 32

Notificarea

Secretarul general al Consiliului Europei notifică statele membre ale Consiliului Europei, statele care nu sunt membre și care au participat la elaborarea prezentei convenții, precum și orice stat care a aderat sau a fost invitat să adere la prezenta convenție în legătură cu:

a) orice semnare;

b) depunerea oricărui instrument de ratificare, acceptare, aprobare sau de aderare;

c) orice dată de intrare în vigoare a prezentei convenții conform art. 23;

d) orice declarație făcută în temeiul art. 1 paragraful 2, art. 22 paragraful 4 și al art. 25;

e) orice alt act, notificare sau comunicare privind prezenta convenție.

Drept care subsemnații, împuterniciți în mod corespunzător, am semnat prezenta convenție.

Adoptată la Varșovia la 16 mai 2005, în limbile engleză și franceză, ambele texte fiind egal autentice, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va transmite copii certificate pentru conformitate fiecărui stat membru al Consiliului Europei, statelor care nu sunt membre și care au participat la elaborarea prezentei convenții și oricărui stat invitat să adere la aceasta.

ANEXĂ la convenție

6. Protocolul asupra reprimării actelor ilicite de violență în aeroporturi servind aviației civile internaționale, încheiat la Montreal la 24 februarie 1988;

7. Convenția pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate împotriva securității navigației maritime, încheiată la Roma la 10 martie 1988;

8. Protocolul pentru reprimarea actelor ilicite îndreptate împotriva securității platformelor fixe situate pe platoul continental, încheiat la Roma la 10 martie 1988;

9. Convenția internațională pentru reprimarea atentatelor teroriste cu explozivi, adoptată la New York la 15 decembrie 1997;

10. Convenția internațională privind reprimarea finanțării terorismului, adoptată la New York la 9 decembrie 1999.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea
Convenției Consiliului Europei privind prevenirea
terorismului, adoptată la Varșovia la 16 mai 2005**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției Consiliului Europei privind prevenirea terorismului, adoptată la Varșovia la 16 mai 2005, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

București, 8 noiembrie 2006.

Nr. 1.262.

★

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind conferirea Semnului onorific *În Serviciul Patriei* unor ofițeri și funcționari publici
cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri
din Ministerul Administrației și Internelor**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 4 alin. (1), ale art. 10 pct. 3 și ale art. 11 pct. IX.3 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările ulterioare,
având în vedere propunerile ministrului administrației și internelor,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Art. 1. — Pe data de 1 decembrie 2006 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 15 ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor și funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri prevăzuți în anexa nr. 1.

Art. 2. — Pe data de 1 decembrie 2006 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 20 de ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor și funcționarilor publici cu

statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri prevăzuți în anexa nr. 2.

Art. 3. — Pe data de 1 decembrie 2006 se conferă Semnul onorific *În Serviciul Patriei*, pentru 25 de ani de activitate și rezultate meritorii în îndeplinirea atribuțiilor și în pregătirea profesională, ofițerilor și funcționarilor publici cu statut special, cu grade profesionale echivalente cu gradele de ofițeri prevăzuți în anexa nr. 3.

Art. 4. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 1 noiembrie 2006.

Nr. 1.216.

*) Anexele nr. 1—3 se comunică instituțiilor interesate.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 622

din 3 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. VI pct. 4 și 6 din cap. II secțiunea a 3-a din Ordonanța Guvernului nr. 94/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor cap. II secțiunea a 3-a art. VI din Ordonanța Guvernului nr. 94/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare, excepție ridicată de Societatea Comercială „GETICA TRANS” — S.R.L. din Deva în Dosarul nr. 897/2006 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ridicate, întrucât apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin textelor din Constituție și din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale invocate ca fiind încălcate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 aprilie 2006 pronunțată în Dosarul nr. 897/2006, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția comercială și contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor cap. II secțiunea a 3-a art. VI din Ordonanța Guvernului nr. 94/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare**, excepție ridicată de Societatea Comercială „GETICA TRANS” — S.R.L. din Deva într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect „constatarea neconstituționalității Ordonanței Guvernului nr. 94/2004”.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile Ordonanței Guvernului nr. 94/2004 contravin art. 1 alin. (3), art. 11 alin. (2), art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1) și (2), art. 20, 21, art. 44 alin. (1)—(3), art. 45, 51, 53, art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și b), art. 136 alin. (5) și art. 139 din Constituție, precum și art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În esență, autorul excepției arată că: „efectuarea unei investiții în România, precum și posesia, folosința sau dispoziția asupra unei proprietăți sunt garantate și nu pot fi supuse vreunei măsuri discriminatorii”; „nu pot fi supuse discriminării administrarea, întreținerea, fructificarea, extinderea sau lichidarea unei investiții”; anularea facilităților fiscale

acordate unei persoane de drept privat prin intervenția abuzivă a autorităților statului echivalează cu o naționalizare de fapt și de drept; ordonanța criticată „este profund greșită și înfrânge deopotrivă finalitatea dreptului la un proces echitabil în cadrul democrației constituționale, principiul fundamental al unui stat de drept care declară preeminența dreptului, postulat la nivel european în art. 1 și 6 ale Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților”. În continuare, „în motivarea excepției”, expune pe larg situația de fapt, precum și considerente de ordin personal referitoare la caracterul inechitabil și disproporționat al „procedurii judiciare interne”.

Curtea de Apel Alba Iulia — Secția comercială și contencios administrativ apreciază că „excepția invocată are legătură cu soluționarea cauzei și nu este contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3) ale art. 29 din Legea nr. 47/1992 și opinează în sensul că dispozițiile din Ordonanța Guvernului nr. 94/2004 nu creează un regim discriminator și nu afectează libertatea economică și economia de piață”.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată. În acest sens, arată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/1998 a urmărit asigurarea accelerării dezvoltării regionale a zonelor defavorizate prin acordarea unor facilități pentru investițiile nou-create în aceste zone, pentru o perioadă limitată de timp. Prin modificări ulterioare, „în special, prin Ordonanța Guvernului nr. 94/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare, prin cap. II secțiunea 3 art. VI al acesteia, criticat”, prevederile ordonanței au fost corelate cu dispozițiile Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, „în vederea creării și menținerii unui mediu concurențial și normal (art. 1), în cuprinsul acestui act normativ fiind instituit și ajutorul pentru dezvoltare regională [art. 23 alin. (1) lit. f)]”. Mai arată că prevederile referitoare la modul de calcul al intensității ajutorului de stat pentru investițiile efectuate până la data de 15 septembrie 2004, precum și data la care se abrogă art. 6 lit. b), d) și e) din ordonanță „nu sunt de natură să afecteze niciun drept consacrat în Legea fundamentală, iar pe de altă parte [...] atât stabilirea prin lege a obligației de plată a anumitor impozite/taxe datorate statului, cât și stabilirea unor excepții de la plata acestora [...] ține, exclusiv, de opțiunea legiuitorului, cu condiția ca reglementările respective să se aplice în mod uniform, în situații egale”. Consideră că art. 1 alin. (3), art. 11 alin. (2), art. 15 alin. (1), art. 16 alin. (1) și (2), art. 20 alin. (1), art. 21 alin. (1)—(3), art. 44 alin. (1)—(3), art. 51, 53, art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a)

și b), art. 136 alin. (5) din Constituție, precum și Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt incidente în cauză. În ceea ce privește încălcarea art. 139 alin. (1) din Constituție, apreciază că impozitele și taxele „vizate în speță” sunt stabilite prin Codul fiscal, Legea nr. 18/1991, Legea nr. 143/1999, iar facilitățile pentru zonele defavorizate au fost acordate cu respectarea legislației fiscale în vigoare la data acordării, și anume: Ordonanța Guvernului nr. 94/2004, adoptată în temeiul Legii nr. 291/2004 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, potrivit instituției „delegării legislative” prevăzute de art. 115 alin. (1)–(3) din Constituție; pct. 1 al art. VI din cap. II secțiunea a 3-a din ordonanță, referitoare la modul de calcul al intensității ajutorului de stat, „și-a produs efectele juridice încă de la intrarea în vigoare a Ordonanței Guvernului nr. 94/2004”, pe când abrogarea prevederilor acesteia cuprinse în art. 6 alin. (1) lit. b), d) și e), referitoare la facilități, „a intrat în vigoare la 20 februarie 2005, în temeiul legii de aprobare”; soluțiile legislative criticate au fost preluate prin Legea nr. 507/2004, „dovedindu-se viabile”.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile cap. II secțiunea a 3-a art. VI pct. 4 și 6 din Ordonanța Guvernului nr. 94/2004, aprobată (cu modificări care au păstrat soluția legislativă) prin Legea nr. 507/2004, sunt constituționale. În acest sens, arată că prin acordarea unor facilități fiscale anumitor categorii de agenți economici nu s-a constituit în favoarea acestora un drept de proprietate sau un drept de creanță, astfel că nu se poate reține încălcarea art. 44 din Constituție; măsurile dispuse prin ordonanță nu sunt contrare exercitării liberei inițiative și accesului la o activitate economică și nici obligației statului de a proteja interesele naționale în activitatea economică, financiară și valutară.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, cap. II secțiunea a 3-a art. VI din Ordonanța Guvernului nr. 94/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare. Ordonanța a fost aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 507/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.080 din 19 noiembrie 2004. Dispozițiile de lege criticate sunt cuprinse în articolul unic pct. 15 din aceasta și păstrează soluția legislativă de principiu din redactarea anterioară.

Deși în notele scrise depuse la dosarul instanței de judecată autorul excepției menționează că obiectul excepției îl constituie „dispozițiile din Ordonanța Guvernului nr. 94/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare din data de 26-08-2004, publicată în Monitorul Oficial nr. 803 din data de 31-08-2004”, în realitate, criticile

formulate și textul pe care acesta îl citează vizează numai „**Art. VI. 4. [...] 6.**” cuprins în pct. 15 al articolului unic din Legea nr. 507/2004. În consecință, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale în materie, obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate îl constituie aceste din urmă prevederi și doar cu privire la acestea Curtea se va pronunța prin prezenta decizie și care au următorul cuprins:

„15. La capitolul II secțiunea a 3-a, articolul VI va avea următorul cuprins:

«**Art. VI.** — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 8 noiembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: [...];

4. După alineatul (1) al articolului 14¹ se introduce alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

«(1¹) În calculul intensității ajutorului de stat se au în vedere costurile eligibile aferente valorii investițiilor efectuate până la data de 15 septembrie 2004.»; [...];

6. În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe se abrogă prevederile literelor b), d) și e) ale alineatului (1) al articolului 6.”

În opinia autorului excepției aceste prevederi de lege încalcă dispozițiile constituționale ale: art. 1 alin. (3), potrivit căruia România este stat de drept, democratic și social care garantează valorile supreme enunțate de text, art. 11 alin. (2) care stabilește că tratatele ratificate fac parte din dreptul intern, art. 15 alin. (1) în sensul căruia cetățenii beneficiază de drepturile prevăzute de Constituție și alte legi și au obligațiile ce decurg din acestea, art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, fără privilegii și fără discriminări, art. 20 referitor la „*Tratatele internaționale privind drepturile omului*”, art. 21 privind „*Accesul liber la justiție*”, art. 44 alin. (1)–(3) consacrat dreptului de proprietate privată, care este garantat, în condițiile legii, indiferent de proprietar, art. 45 — „*Libertatea economică*”, art. 51 cu privire la „*Dreptul de petiționare*”, art. 53 — „*Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți*”, art. 135 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și b), potrivit căruia economia României este o economie de piață în care statul trebuie să asigure libertatea comerțului și să protejeze interesele naționale în activitatea economică, art. 136 alin. (5) care consacră inviolabilitatea proprietății private, în condițiile legii, și art. 139 referitor la „*Impozite, taxe și alte contribuții*”. De asemenea, se invocă încălcarea art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care dispune cu privire la „*Protecția proprietății*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/1998, cu modificările și completările ulterioare, definește „*zonele defavorizate*” în sensul că acestea reprezintă arii geografice strict delimitate teritorial și care îndeplinesc una sau mai multe condiții prevăzute de ordonanță, procedura de declarare a zonelor defavorizate și procedura de acordare a facilităților fiscale.

Această ordonanță a fost aprobată și modificată prin Legea nr. 507/2004 care prin pct. 15 al articolului unic introduce art. 14¹ alin. (1¹) referitor la modul de calcul al *intensității ajutorului de stat*, în funcție de care agenții economici beneficiază de facilitățile fiscale prevăzute de legislația în vigoare, precum și abrogarea unora dintre facilitățile acordate anterior.

Cu privire la aceste critici Curtea constată că nicio normă constituțională nu interzice acordarea de facilități fiscale unor categorii de contribuabili, în scopul bunei desfășurări a politicii economice, fiscale și sociale a statului. Tot astfel, nicio normă constituțională nu interzice stabilirea, în funcție de necesitățile perioadei de referință, a condițiilor de acordare sau de retragere a facilităților fiscale prevăzute în beneficiul unor contribuabili. Ca atare, nu se poate reține încălcarea niciunui dintre textele din Constituție invocate și nici încălcarea art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a art. 1 și 6 din Convenție.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. VI pct. 4 și 6 din cap. II secțiunea a 3-a din Ordonanța Guvernului nr. 94/2004 privind reglementarea unor măsuri financiare, excepție ridicată de Societatea Comercială „GETICA TRANS” — S.R.L. din Deva în Dosarul nr. 897/2006 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția comercială și contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent șef,
Gabriela Dragomirescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN

privind publicarea Poziției comune a Consiliului Uniunii Europene 2006/362/PESC de modificare a Poziției comune a Consiliului Uniunii Europene 2006/276/PESC privind măsurile restrictive emise împotriva anumitor persoane cu funcție oficială din Belarus

În baza art. 3 din Legea nr. 206/2005 privind punerea în aplicare a unor sancțiuni internaționale, în temeiul art. 4 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 100/2004 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Poziției comune a Consiliului Uniunii Europene 2006/362/PESC*) de modificare a Poziției comune a Consiliului Uniunii Europene 2006/276/PESC privind măsurile restrictive emise împotriva anumitor persoane cu funcție oficială din Belarus.

Ministrul afacerilor externe,
Mihai Răzvan Ungureanu

București, 11 septembrie 2006.
Nr. 1.381.

*) Poziția comună este reprodusă în facsimil.

(Acte adoptate conform Titlului V din Tratatul privind Uniunea Europeană)

POZIȚIA COMUNĂ A CONSILIULUI 2006/362/PESC

din 18 mai 2006

de modificare a Poziției Comune 2006/276/PESC privind măsurile restrictive emise împotriva anumitor persoane cu funcție oficială din Belarus

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană și în special Articolul 15,

Întrucât,

- (1) În data de 10 aprilie 2006 Consiliul a adoptat Poziția Comună 2006/276/PESC. privind măsurile restrictive emise împotriva anumitor oficiali din Belarus și de abrogare a Poziției Comune 2004/661/PESC ⁽¹⁾, impunând restricții de călătorie împotriva președintelui Lukashenko, membrilor de conducere și împotriva anumitor persoane cu funcție oficială din Belarus.
- (2) De asemenea, în urma concluziilor sale din 10 aprilie 2006, Consiliul consideră oportună blocarea fondurilor și a resurselor economice deținute de persoanele la care se face referire mai sus, răspunzătoare pentru încălcarea standardelor electorale internaționale și pentru reprimarea societății civile și a opoziției democratice în contextul alegerilor prezidențiale din 19 martie 2006.
- (3) Aceste măsuri financiare restrictive trebuie revizuite având în vedere operativitatea eliberării și reabilitarea tuturor deținuților politici și, în lumina reformelor făcute în ceea ce privește Codul electoral prin alinierea sa la nivelul standardelor OSCE, precum și la nivelul altor standarde internaționale cu privire la alegeri democratice, conform recomandărilor OSCE/ODIHR și având în vedere desfășurarea unor alegeri viitoare și măsurile concrete luate de autorități de respectare a valorilor democratice, a supremației legii, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, inclusiv a libertății de expresie și a libertății presei, precum și a libertății de asociere și a asocierii politice.
- (4) Se impune astfel efectuarea anumitor modificări de ordin tehnic la anexele Poziției Comune 2006/276/PESC.
- (5) Comunitatea trebuie să acționeze pentru implementarea acestor măsuri,

ADOPTĂ PREZENTA POZIȚIE COMUNĂ:

Articolul 1

Următoarele articole vor fi adăugate în Poziția Comună 2006/276/PESC:

Articolul 1 lit. a

1. Toate fondurile și resursele economice aparținând, deținute, în posesia sau sub controlul persoanelor răspunzătoare pentru încălcarea standardelor electorale

⁽¹⁾ JO L 101, 11.4.2006, p. 5.

internaționale și pentru reprimarea societății civile și a opoziției democratice în contextul alegerilor prezidențiale din 19 martie 2006 sau a acelor persoane juridice sau fizice, entități sau organisme asociate cu acestea, așa cum sunt enumerate în Anexa IV, sunt blocate.

2. Nici un fel de fonduri sau resurse economice nu vor fi puse, direct sau indirect, la dispoziția sau în beneficiul persoanelor fizice sau juridice, entităților sau organismelor la care se face referire în Anexa IV.

Articolul 1 lit. b

1. Autoritățile competente ale statelor membre pot autoriza eliberarea anumitor fonduri sau resurse economice blocate sau punerea la dispoziție a unor astfel de fonduri sau resurse economice, în condițiile considerate necesare, după ce s-a stabilit în prealabil că fondurile sau resursele economice respective reprezintă:
 - (a) cele necesare pentru a satisface nevoile de bază ale persoanelor enumerate în Anexa IV și ale membrilor de familie aflați în întreținerea lor, inclusiv plata produselor alimentare, chirie sau ipotecă, medicamente și tratament medical, impozite, prime de asigurare și cheltuieli pentru utilitățile publice;
 - (b) cheltuieli intenționate exclusiv pentru plata unor tarife rezonabile pentru servicii și pentru rambursarea cheltuielilor apărute în raport cu furnizarea de servicii juridice;
 - (c) cheltuieli intenționate exclusiv pentru plata tarifelor sau comisioanelor aferente deținerii sau menținerii fondurilor sau resurselor economice blocate, sau
 - (d) necesare pentru cheltuieli extraordinare, cu condiția ca autoritatea competentă să fi notificat pe ce baze consideră adecvată acordarea unei astfel de autorizare specifică către celelalte autorități competente și către Comisie cu cel puțin două săptămâni înainte de autorizare.

Autoritățile competente relevante vor informa autoritățile competente din celelalte state membre și Comisia privind orice autorizare acordată în conformitate cu acest articol.

2. Articolul 1 lit. a, alin. 2 nu se va aplica suplimentar blocării conturilor care creează:
 - (a) dobânzi sau alte câștiguri aferente acestor conturi; sau
 - (b) plăți rezultate în urma înțelegerilor contractuale, acordurilor sau obligațiilor care au fost încheiate sau au fost constituite înainte de data la care acele conturi au devenit subiectul prezentei Poziții Comune,
 cu condiția ca orice astfel de dobânzi, câștiguri și plăți să fie blocate în continuare în conformitate cu articolul 1 lit. a, alin. 1.

Articolul 2

Articolul 2 al Poziției Comune 2006/276/PESC se va citi după cum urmează:

Articolul 2

Consiliul, acționând în baza unei propuneri din partea unui stat membru sau din partea Comisiei, va adopta modificări cu privire la listele cuprinse în Anexele I, II, III și IV în conformitate cu evenimentele politice din Belarus.

Articolul 3

Anexele la Poziția Comună 2006/276/PESC vor fi înlocuite de textul Anexei la această Poziție Comună.

Articolul 4

Prezenta Poziție Comună va intra în vigoare la data adoptării sale.

Articolul 5

Prezenta Poziție Comună va fi publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles, 18 mai 2006.

Pentru Consiliu

Președinte

Franz MORAK

*ANEXĂ**ANEXA I***Lista persoanelor la care se face referire în articolul 1 alin. 1 lit. a**

1. SIVAKOV, YURY (YURIJ) Leonidovich, fost ministrul al turismului și sportului din Belarus, născut la data de 5 august 1946, în regiunea Sakhalin, fostă Republica Sovietică Federală Socialistă Rusă.
2. SHEYMAN (SHEIMAN), VICTOR Vladimirovich, secretar de stat în Consiliul de Securitate din Belarus, născut la data de 26 mai 1958, în regiunea Grodno.
3. PAVLICHENKO (PAVLIUCHENKO), DMITRI (Dmitry) Valeriyevich, șeful Grupului Special de Răspuns din cadrul Ministerului de Interne (SOBR) din Belarus, născut în 1966 în Vitebsk.
4. NAUMOV, VLADIMIR Vladimirovich, ministru de interne, născut în 1956.

ANEXA II

Lista persoanelor la care se face referire în articolul 1 alin. 1 lit. b

1. Lydia Mihajlovna YERMOSHINA, președintă a Comisiei Electorale Centrale din Belarus, născută la data de 29 ianuarie 1953 în Slutsk (regiunea Minsk).
2. Yuri Nikolaevich PODOBED, locotenent-colonel de miliție, Unitatea pentru Misiuni Speciale (OMON), Ministerul de Afaceri Interne, născut la data de 5 martie 1962 în Slutsk (regiunea Minsk).

ANEXA III

Lista persoanelor la care se face referire în articolul 1 alin. 1 lit. c J/L

Nume (Transcriere în limba engleză)	Nume (Transcriere în limba bielorusă)	Nume (Transcriere în limba rusă)	Data nașterii	Locul nașterii	Funcție
Lukashenko Aleksandr Grigorievich (Lukashenka Alaksandr Ryhoravich)	Лукапенка Аляксандр Рыгоравіч	ЛУКАШЕН КО Александр Григорьевич	30.8.1954	Kopys, districtul Vitebsk	Președinte
Nevyglas Gennady Nikolaevich (Nievyhlas Hienadz Mikalaevich)	Невыглас Геннадзь Мікалаевіч	Мікалаевіч Геннадій Николаевич	11.2.1954	Parahons, districtul Pinsk	Șeful Administrației Prezidențiale
Petkevich Natalya Vladimirovna (Piatkevich Natallia Uladzimirana)	Пяткевіч Наталля Уладзіміра ўна	ПЕТКЕВИЧ Наталья Владимиров на	24.10.1972	Minsk	Șeful adjunct al Administrației Prezidențiale
Rubinov Anatoly Nikolaevich (Rubinau Anatol Mikalaevich)	Рубінаў Анатоль Мікалаевіч	РУБИНОВ Анатолий Николаевич	15.4.1939	Mogilev	Director adjunct responsabil cu presa și ideologia, PA
Proleskovsky Oleg Vitoldovich (Pralaskouski Aleh Vitoldavich)	Праляскоўс кі Алег Вітольдаві ч	ПРОЛЕСКО ВСКИЙ Олег Витольдович	1.10.1963	Zagorsk (Rusia, în prezent Sergijev Posad)	Ajutor și șef al Departamentului ideologic principal, PA
Radkov Aleksandr Mikhailovich (Radzkou Alaksandr Mikhailavich)	Радзькоў Аляксандр Міхайлавіч	РАДЬКОВ Александр Михайлович	1.7.1951	Votnya, Вотня Быховско го району Могилевс кой области	Ministrul Educației

Rusakevich Vladimir Vasilyevich (Rusakevich Uladzimir Vasilievich)	Русакевіч Уладзімір Васільевіч	РУСАКЕВИЧ Владимир Васильевич	13.9.1947	Vygonoschi, Выгонощи Брестская область	Ministrul Informației
Golovanov Viktor Grigoryevich (Halavanau Viktor Ryhoravich)	Галаванаў Віктар Рыгоравіч	ГОЛОВАНОВ Виктор Григорьевич	1952	Borisov	Ministrul Justiției
Zimovsky Alexander Leonidovich (Zimouski Alaksandr Lieanidavich)	Зімоўскі Аляксандр Леанідавіч	ЗИМОВСКИЙ Александр Леонидович	10.1.1961	Germania	Membru al Senatului din cadrul Parlamentului; Șeful societății de stat naționale de radio
Konoplyev Vladimir Nikolaevich (Kanapliou Uladzimir Mikalaevich)	Канаплёў Уладзімір Мікалаевіч	КОНОПЛЕВ Владимир Николаевич	3.1.1954	Akulinty, д. Акулинцы Могилевского района	Președinte al Camerei Deputaților din cadrul Parlamentului
Cherginets Nikolai Ivanovich (Charhiniets Mikalai Ivanavich)	Чаргінец Мікалай Іванавіч	ЧЕРГИНЕЦ Николай Иванович	17.10.1937	Minsk	Președinte al Comitetului de Afaceri Externe din cadrul Senatului
Kostyan Sergei Ivanovich (Kastsian Siarhie Ivanavich)	Касцян Сяргей Іванавіч	КОСТЯН Сергей Иванович	15.1.1941	Usokhi, districtul Mogilev, Усохи Кличевского района Могилевской области	Președinte al Comitetului de Afaceri Externe din cadrul Camerei Deputaților
Orda Mikhail Sergeevich (Orda Mikhail Siarhieevich)	Орда Міхаіл Сяргеевіч	ОРДА Михаил Сергеевич	28.9.1966	Dyatlovo, districtul Grodno, Дятлово Гродненской области	Membru al Senatului, lider al BRSM
Lozovik Nikolai Ivanovich (Lazavik Mikalai Ivanavich)	Лазавік Мікалай Іванавіч	ЛОЗОВИК Николай Иванович	18.1.1951	Nevinyanu, districtul Minsk, Невиняны Вилейского р-на Минской обл	Adjunct al SEC
Miklashevich Petr Petrovich (Miklashevich Piotr Piatrovich)	Міклашэвіч Пётр Пятровіч	МИКЛАСHEВИЧ Петр Петрович	1954	Kosuta, districtul Minsk, Косута Минской области	Procuror general

Slizhevsky Oleg Leonidovich (Slizheuski Aleh Leanidavich)	Сліжэўскі Алег Леанідавіч	СЛИЖЕВСК ИЙ Олег Леонидович			Şeful Diviziei organizațiilor sociale, partidelor și ONG, Ministerul Justiției
Khariton Aleksandr (Kharyton Alaksandr)	Харыгон Аляксандр	ХАРИТОН Александр			Consultant în cadrul Diviziei organizațiilor sociale, partidelor și ONG, Ministerul Justiției
Smirnov Evgeny Aleksandrovich (Smirnou Yauhien Alaksandravich)	Смірноў Яўген Аляксандр авіч	СМИРНОВ Евгений Александров ич	15.3.1949	districtul Ryazan, Rusia	Adjunct-prim al preşedintelui Curtii Economice
Reutskaya Nadezhda Zalovna (Ravutskaya Nadzieja Zalauna)	Равуцкая Надзея Залаўна	РЕУТСКАЯ Надежда Заловна			Judecător în districtul Moscova din Minsk
Trubnikov Nikolai Aleksievich (Trubnikau Mikalai Alakseevich)	Трубнікаў Мікалай Аляксеевіч	ТРУБНИКО В Николай Алексеевич			Judecător în districtul Partizanskiy din Minsk
Kupriyanov Nikolai Mikhailovich (Kupryianau Mikalai Mikhailavich)	Купрыянаў Мікалай Міхайлавіч	КУПРИЯНО В Николай Михайлович			Procuror general adjunct
Sukhorenko Stepan Nikolaevich (Sukharenka Stsiapan Mikalaevich)	Сухарэнка Сцяпан Мікалаевіч	СУХОРЕНК О Степан Николаевич	27.1.1957	Zdudichi, districtul Gomel, Здудичи Светлого рского района Гомельск ой области	Preşedinte al KGB
Dementei Vasily Ivanovich (Dzemiantsei Vasil Ivanavich)	Дземянецей Васіль Іванавіч	ДЕМЕНТЕЙ Василий Иванович			Adjunct-prim, KGB
Kozik Leonid Petrovich (Kozik Leonid Piatrovich)	Козік Леонід Пятровіч	КОЗИК Леонид Петрович	13.7.1948	Borisov	Şeful Federației Sindicatelor
Koleda Alexandr Mikhailovich (Kalada Alaksandr Mikhailavich)	Каляда Аляксандр Каляда Аляксандр	КОЛЕДА Александр Михайлович			Preşedintele Comisiei Electorale din districtul Brest

Mikhasev Vladimir Ilyich (Mikhasiou Uladzimir Iliich)	Міхасеў Уладзімір Ільіч	МИХАСЕВ Владимир Ильич			Președintele CEC din districtul Gomel
Luchina Leonid Aleksandrovich	Лучына Леанід Аляксандравіч	ЛУЧИНА Леонид Александрович	18.11.1947	districtul Minsk	Președintele CEC din districtul Grodno
Karpenko Igor Vasilievich (Karpenka Ihar Vasilievich)	Карпенка Ігар Васільевіч	КАРПЕНКО Игорь Васильевич	28.4.1964	Novokuznetsk, Rusia Новокузнецк Кемеровской области, Россия	Președintele CEC din orașul Minsk
Kurlovich Vladimir Anatolievich (Kurlovich Uladzimir Anatolievich)	Курловіч Уладзімір Анатольевіч	КУРЛОВИЧ Владимир Анатольевич			Președintele CEC din districtul Minsk
Metelitsa Nikolai Timofeevich (Miatsielitsa Mikalai Tsimafeevich)	Мяцеліца Мікалай Цімафеевіч	МЕТЕЛИЦА Николай Тимофеевич			Președintele CEC din districtul Mogilev
Pishchulenok Mikhail Vasilievich (Pishchulenak Mikhail Vasilievich)	Пішчулёнак Міхаіл Васільевіч	ПИЩУЛЕНОК Михаил Васильевич			Președintele CEC din districtul Vitebsk

ANEXA IV

Lista persoanelor la care se face referire în articolul 1 lit. a

Nume (Transcriere în limba engleză)	Nume (Transcriere în limba bielorusă)	Nume (Transcriere în limba rusă)	Data nașterii	Locul nașterii	Funcție
Lukashenko Aleksandr Grigorievich (Lukashenka Alaksandr Ryhoravich)	Лукашэнка Аляксандр Рыгоравіч	ЛУКАШЕНКО Александр Григорьевич	30.8.1954	Kopy, districtul Vitebsk	Președinte
Nevyglas Gennady Nikolaevich (Nievyhlas Hienadz Mikalaevich)	Невыглас Геннадзь Мікалаевіч	Мікалаевіч Геннадий Николаевич	11.2.1954	Parahons, districtul Pinsk	Șeful Administrației Prezidențiale
Petkevich Natalya Vladimirovna (Piatkevich Natallia Uladzimirana)	Пяткевіч Наталля Уладзіміраўна	ПЕТКЕВИЧ Наталья Владимировна	24.10.1972	Minsk	Șeful adjunct al Administrației Prezidențiale

Rubinov Anatoly Nikolaevich (Rubinau Anatol Mikalaevich)	Рубінаў.Ан атоль Мікалаевіч	РУБИНОВАнат олий Николаевич	15.4.1939	Mogilev	Director adjunct responsabil cu presa și ideologia, PA
Proleskovsky Oleg Vitoldovich (Pralaskouski Aleh Vitoldavich)	Праляскоўскі Олег Вітольдавіч	ПРОЛЕСКОВСКИЙ Олег Витольдович	1.10.1963	Zagorsk (Russia, în prezent Sergijev Posad)	Ajutor și Șef al Departamentului ideologic principal, PA
Radkov Aleksandr Mikhailovich (Radzkou Alaksandr Mikhailavich)	Радзькоў Аляксандр Міхайлавіч	РАДЬКОВ Александр Михайлович	1.7.1951	Votnya, Bortia Bykhovskogo rayona Mogilevskoy oblasti	Ministrul Educației
Rusakevich Vladimir Vasilyevich (Rusakevich Uladzimir Vasilievich)	Русакевіч Уладзімір Васільевіч	РУСАКЕВИЧ Владимир Васильевич	13.9.1947	Vygonoshchi, Vygonoshtsi i Brestskaya oblast	Ministrul Informației
Golovanov Viktor Grigoryevich (Halavanau Viktor Ryhoravich)	Галаванаў Віктар Рыгоравіч	ГОЛОВАНОВ Виктор Григорьевич	1952	Borisov	Ministrul Justiției
Zimovsky Alexander Leonidovich (Zimouski Alaksandr Lieanidavich)	Зімоўскі Аляксандр Леанідавіч	ЗИМОВСКИЙ Александр Леонидович	10.1.1961	Germania	Membru al Senatului din cadrul Parlamentului Șeful societății de stat naționale de radio
Konoplyev Vladimir Nikolaevich (Kanapliou Uladzimir Mikalaevich)	Канаплёў Уладзімір Мікалаевіч	КОНОПЛЕВ Владимир Николаевич	3.1.1954	Akulintsy, d. Akulintsy Mogilevskogo rayona	Președinte al Camerei Deputaților din cadrul Parlamentului
Cherginets Nikolai Ivanovich (Charhiniets Mikalai Ivanavich)	Чаргінец Мікалай Іванавіч	ЧЕРГИНЕЦ Николай Иванович	17.10.1937	Minsk	Președinte al Comitetului de Afaceri Externe din cadrul Senatului
Kostyan Sergei Ivanovich (Kastsian Siarhie Ivanavich)	Касцян Сяргей Іванавіч	КОСТЯН Сергей Иванович	15.1.1941	Usokhi, districtul Mogilev, Usohi Klichevskogo rayona Mogilevskoy oblasti	Președinte al Comitetului de Afaceri Externe din cadrul Camerei Deputaților

Orda Mikhail Sergeevich (Orda Mikhail Sjarhieevich)	Орда Міхаіл Сяргеевіч	ОРДА Михаил Сергеевич	28.9.1966	Dyatlovo, districtul Grodno, Дятлово Гродненской области	Membru al Senatului, lider al BRSM
Lozovik Nikolai Ivanovich (Lazavik Mikalai Ivanavich)	Лазавік Мікалай Іванавіч	ЛОЗОВИК Николай Иванович	18.1.1951	Nevinyanu, districtul Minsk, Невиняны Вилейского р-на Минской обл	Adjunct al CEC
Miklashevich Petr Petrovich (Miklashevich Piotr Piatrovich)	Міклашэвіч Пётр Пятровіч	МИКЛІАШЕВИЧ Петр Петрович	1954	Kosuta, districtul Minsk, Косута Минской области	Procuror general
Slizhevsky Oleg Leonidovich (Slizheuski Aleh Leanidavich)	Сліжэўскі Олег Леанідавіч	СЛИЖЕВСКИ Й Олег Леонидович			Şeful Diviziei organizațiilor sociale, partidelor și ONG, Ministerul Justiției
Khariton Aleksandr (Kharyton Alaksandr)	Харытон Аляксандр	ХАРИТОН Александр			Consultant în cadrul Diviziei organizațiilor sociale, partidelor și ONG, Ministerul Justiției
Smirnov Evgeny Aleksandrovich (Smirnou Yauhien Alaksandravich)	Смірноў Яўген Аляксандравіч	СМИРНОВ Евгений Александрович	15.3.1949	districtul Ryazan, Rusia	Adjunct-prim al președintelui Curții Economice
Reutskaya Nadezhda Zalovna (Ravutskaya Nadzieja Zalauna)	Равуцкая Надзея Залаўна	РЕУТСКАЯ Надежда Заловна			Judecător în districtul Moscova din Minsk
Trubnikov Nikolai Alekseevich (Trubnikau Mikalai Alakseevich)	Трубнікаў Мікалай Аляксеевіч	ТРУБНИКОВ Николай Алексеевич			Judecător în districtul Partizanskiy din Minsk
Kupriyanov Nikolai Mikhailovich (Kupryianau Mikalai Mikhailavich)	Купрыянаў Мікалай Міхайлавіч	КУПРИЯНОВ Николай Михайлович			Procuror general adjunct

Sukhorenko Stepan Nikolaevich (Sukharenka Stsiapan Mikalaevich)	Сухарэнка Сцяпан Мікалаевіч	СУХОРЕНКО Степан Николаевич	27.1.1957	Zdudichi, districtul Gomel, Здудичи Светлого рского района Гомельск ой области	Președinte al KGB
Dementei Vasily Ivanovich (Dzemiantsei Vasil Ivanavich)	Дземянцей Васіль Іванавіч	ДЕМЕНТЕЙ Василий Иванович			Adjunct-prim, KGB
Kozik Leonid Petrovich (Kozik Leanid Piatrovich)	Козік Леанід Пятровіч	КОЗИК Леонид Петрович	13.7.1948	Borisov	Șeful Federației Sindicatelor
Koleda Alexandr Mikhailovich (Kalada Alaksandr Mikhailavich)	Каляда Аляксандр Каляда Аляксандр	КОЛЕДА Александр Михайлович			Președintele Comisiei Electorale din districtul Brest
Mikhasev Vladimir Ilyich (Mikhasiou Uladzimir Iliich)	Міхасеў Уладзімір Ільіч	МИХАСЕВ Владимир Ильич			Președintele CEC din districtul Gomel
Luchina Leonid Aleksandrovich	Лучына Леанід Аляксандра віч	ЛУЧИНА Леонид Александрович	18.11.1947	districtul Minsk	Președintele CEC din districtul Grodno
Karpenko Igor Vasilievich (Karpenka Ihar Vasilievich)	Карпенка Ігар Васільевіч	КАРПЕНКО Игорь Васильевич	28.4.1964	Novokuznetsk, Rusia Новокузнецк Кемеровской области, Россия	Președintele CEC din orașul Minsk
Kurlovich Vladimir Anatolievich (Kurlovich Uladzimir Anatolievich)	Курловіч Уладзімір Анатольевіч	КУРЛОВИЧ Владимир Анатольевич			Președintele CEC din districtul Minsk
Metelitsa Nikolai Timofeevich (Miatsielitsa Mikalai Tsimafeevich)	Мяцеліца Мікалай Цімафеевіч	МЕТЕЛИЦА Николай Тимофеевич			Președintele CEC din districtul Mogilev
Pishchulenok Mikhail Vasilievich (Pishchulenak Mikhail Vasilievich)	Пішчулёнак Міхаіл Васільевіч	ПИЩУЛЕНОК Михаил Васильевич			Președintele CEC din districtul Vitebsk
Sheyman (Sheiman), Victor Vladimirovich			26.5.1958	regiunea Grodno	Secretar de stat în Consiliul de Securitate

Pavlichenko (Pavliuchenko), Dmitri (Dmitry) Valeriyevich			1966	Vitebsk	Şeful Grupului Special de Răspuns din cadrul Ministerului de Interne (SOBR)
Naumov, Vladimir Vladimirovich			1956		Ministru de Interne
Yermoshina Lydia Mihajlovna			29.1.1953	Slutsk (regiunea Minsk)	Preşedintă a Comisiei Electorale Centrale
Podobed Yuri Nikolaevich			5.3.1962	Slutsk (regiunea Minsk)	Locotenent- colonel de miliţie, Unitatea pentru Misiuni Speciale (OMON), Ministerul de Afaceri Interne

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2007
— pe suport fizic —

Denumirea publicației	Prețul abonamentului anual (lei)	Prețul abonamentului trimestrial (lei)	Prețul abonamentului lunar (lei)
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	1.560	400	140
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*	260	—	—
• Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	1.400	350	—
• Monitorul Oficial, Partea a II-a	2.100	525	—
• Monitorul Oficial, Partea a III-a	400	100	—
• Monitorul Oficial, Partea a IV-a	1.600	400	—
• Monitorul Oficial, Partea a VI-a	1.500	375	—
• Monitorul Oficial, Partea a VII-a	500	125	—
• Colecția Legislația României	400	100	—
• Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	660	165	—
• Breviar Legislativ	60	15	—
• Repertoriul actelor normative	109	—	—

* Cu excepția numerelor bis de interes restrâns.

Legislație în format electronic (opțional pe CD sau DVD)	Preț
■ Decizii ale Curții Constituționale	80
■ Colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea I și Partea I bis 1989—2006	1.400
■ Colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea I Maghiară 2000—2006	900
■ Colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea a II-a 1995—2006	1.200
■ Colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea a III-a 2001—2006	400
■ Colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea a IV-a 2001—2006	1.700
■ Colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea a VI-a 2001—2006	800
■ Colecția electronică a Monitorului Oficial, Partea a VII-a 2005—2006	80

Prețurile includ T.V.A. 9%.

Abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următoarele societăți de distribuție:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr. 202A (telefon: 316.30.57, fax: 316.30.58)
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ MEDIA PRESS ABONAMENTE — S.R.L. — București, str. Izvor nr. 78, et. 2 (tel. 311.97.84, fax 311.97.85)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 221.05.37; 0745.133.712)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, str. Călin Ottoi nr. 29 (tel. 250.52.77, 250.22.94, fax 250.56.30)
- ◆ ART ADVERTISING — S.R.L. — Râmnicu Vâlcea, str. Regina Maria nr. 7, bl. C1, sc. C, mezanin II (tel. 0250/73.54.75, 0744.50.90.99)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)
- ◆ CARTEXIM — S.R.L. — Slobozia, Bd. Matei Basarab, bl. A2, sc. B, ap. 15, parter (telefon/fax: 0243/22.06.95)
- ◆ CURIER PRESS — S.A. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial“ R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial“ R.A.

5 948368 121256